

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 8.3.2022
COM(2022) 105 final

2022/0066 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice

{SEC(2022) 150 final} - {SWD(2022) 60 final} - {SWD(2022) 61 final} -
{SWD(2022) 62 final} - {SWD(2022) 63 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele propunerii

Prezenta propunere vizează **combaterea efectivă a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în întreaga UE**. În acest sens, propunerea cuprinde măsuri în următoarele domenii: incriminarea infracțiunilor relevante și stabilirea de sancțiuni cu privire la acestea; protecția victimelor și accesul la justiție; acordarea de sprijin victimelor; prevenție; coordonare și cooperare.

Violența împotriva femeilor este violența pe criterii de gen îndreptată împotriva unei femei pe motiv că este femeie sau violența care afectează în mod disproporționat femeile. Aceasta include toate actele de violență pe criterii de gen care cauzează sau sunt susceptibile de a cauza prejudicii sau suferințe fizice, sexuale, psihologice sau economice, inclusiv amenințările cu astfel de acte. Aceasta înglobează infracțiuni cum ar fi violența sexuală, inclusiv violul, mutilarea genitală feminină, căsătoria forțată, avortul forțat sau sterilizarea forțată, traficul de persoane în scopul exploatarei sexuale, urmărirea în scopul hărțuirii, hărțuirea sexuală, feminicidul, discursurile de incitare la ură și infracțiunile bazate pe sex și diversele forme de violență online („violența cibernetică”), inclusiv partajarea sau manipularea neconsensuală de materiale cu caracter intim, urmărirea cibernetică și hărțuirea pe internet. O astfel de violență își are originea în disparitatea de gen, care este o manifestare a discriminării structurale împotriva femeilor. **Violența domestică** este o formă de violență împotriva femeilor întrucât afectează femeile în mod disproporționat. Aceasta survine în familie sau în unitatea domestică, indiferent de legăturile de familie biologice sau juridice, fie între parteneri intimi, fie între alți membri de familie, inclusiv între părinți și copii. Femeile sunt reprezentate în mod disproporționat ca victime ale ambelor forme de violență din cauza modelelor subiacente de constrângere, putere și/sau control. Cu toate acestea, oricine poate fi o victimă potențială a unei astfel de violențe, indiferent de sex sau gen. În special, în cazul violenței domestice, aceasta poate afecta orice persoană, inclusiv bărbații, persoanele tinere sau în vârstă, copiii și persoanele LGBTIQ¹.

Violența împotriva femeilor și violența domestică reprezintă probleme de drept penal, încălcări ale drepturilor omului și forme de discriminare. Combaterea acestor probleme face parte din măsurile luate de Comisia Europeană pentru a proteja valorile fundamentale ale UE și a asigura respectarea Cartei drepturilor fundamentale a UE².

Violența împotriva femeilor și violența domestică sunt răspândite în întreaga UE și se estimează că afectează **1 din 3 femei din UE**. Din analiza tipurilor specifice de violență, rezultă că, în 2014, 1 din 10 femei a raportat că a fost victima violenței sexuale, iar 1 din 20 a fost victimă a violului. Violența domestică a afectat mai mult de 1 din 5 femei³. Violența

¹ Persoane lesbiene, gay, bisexuale, transgen, non-binare, intersexuale și queer.

² Violența împotriva femeilor și violența domestică pot afecta o mare parte dintre drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Printre aceste drepturi se numără dreptul la demnitate umană (articolul 1), dreptul la viață (articolul 2), interzicerea torturii și a tratamentelor inumane sau degradante (articolul 4), dreptul la nediscriminare, inclusiv interzicerea discriminării pe criterii de sex (articolul 21) și dreptul de acces la justiție (articolul 47).

³ Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), *Violence against women: an EU-wide survey. Main results report* (Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE. Raport privind principalele rezultate), 2014; Ancheta FRA referitoare la violența împotriva femeilor se bazează pe interviuri față în față cu 42 000 de

cibernetică este la fel de răspândită: în 2020, s-a estimat că 1 din 2 femei tinere a fost victimă a violenței cibernetice pe criterii de gen⁴. În general, femeile se confruntă mai frecvent cu violența cibernetică pe criterii de sex sau gen, în special cu forme sexuale ale violenței cibernetice. Femeile sunt vizate în mod sistematic în mediul online de grupuri violente de extremă dreaptă și de grupuri teroriste, a căror intenție este să răspândească ura împotriva femeilor. Așa-numita mișcare a celibatului involuntar („incel”), de exemplu, incită la violență împotriva femeilor în mediul online și promovează o astfel de violență ca reprezentând acte de eroism. Violența cibernetică afectează îndeosebi femeile care participă la viața publică, cum ar fi politicienele, jurnalistele și apărătoarele drepturilor omului. O astfel de situație poate avea drept efect reducerea la tăcere a femeilor, împiedicarea participării lor la viața socială și subminarea principiului democrației, astfel cum este consacrat în Tratatul privind Uniunea Europeană.

Femeile se confruntă cu violența și la locul de muncă: aproximativ o treime din femeile din UE care s-au confruntat cu hărțuire sexuală au fost victime ale acesteia la locul de muncă.

Orientările politice prezentate de președinta von der Leyen au evidențiat necesitatea de a preveni și de a combate violența împotriva femeilor, de a proteja victimele și de a pedepsi infractorii, ca prioritate-cheie pentru Comisie. Prin Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025⁵, au fost anunțate măsuri ale UE pentru prevenirea acestor forme de violență, protejarea victimelor, urmărirea penală a autorilor infracțiunilor și punerea în aplicare a unor politici cuprinzătoare și coordonate. În Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, este reiterat angajamentul de a combate violența pe criterii de gen și sunt propuse acte legislative în acest sens⁶.

Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri Comisiei să înainteze propuneri legislative privind violența împotriva femeilor și violența domestică, precum și privind violența cibernetică pe criterii de gen. Recent, Parlamentul European a adoptat, în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), două rapoarte din proprie inițiativă cu caracter legislativ, prin care a solicitat Comisiei⁷ să prezinte propuneri privind combaterea violenței pe criterii de gen și a violenței cibernetice⁸ și, respectiv, privind identificarea violenței pe criterii de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerat la articolul 83 alineatul (1) din TFUE⁹.

• Obiectivele propunerii

Prezenta propunere urmărește prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice pentru a asigura un grad ridicat de securitate și pentru a garanta exercitarea deplină a drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii, inclusiv a dreptului la egalitate de tratament și a dreptului la nediscriminare între femei și bărbați. Astfel, propunerea

femei din întreaga UE. Documentul prezintă cea mai cuprinzătoare anchetă efectuată la nivel mondial cu privire la experiențele femeilor în materie de violență.

⁴ Serviciul de Cercetare al Parlamentului European (EPRS), *Combating gender-based violence: Cyberviolence, European added value* (Combaterea violenței pe criterii de gen: violența cibernetică – o evaluare a valorii adăugate europene), 2021.

⁵ COM(2020) 152 final.

⁶ COM(2021) 102 final.

⁷ Cu referire la articolul 225 din TFUE.

⁸ Rezoluția din 14 decembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind combaterea violenței pe criterii de gen: violența cibernetică, [2020/2035(INL)].

⁹ Rezoluția din 16 septembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind identificarea violenței pe criterii de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerat la articolul 83 alineatul (1) din TFUE [2021/2035(INL)].

contribuie la stabilirea unui **spațiu de libertate, securitate și justiție (titlul V din TFUE)**. Pentru atingerea acestor obiective, propunerea:

- eficientizează actualele instrumente juridice ale UE care prezintă relevanță pentru combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;
- creează o convergență ascendentă și acoperă lacunele în materie de protecție, acces la justiție, sprijin, prevenție, precum și în materie de coordonare și cooperare și
- aliniază dreptul Uniunii la standarde internaționale consacrate.

Propunerea incriminează anumite forme de violență care afectează în mod disproporționat femeile și consolidează drepturile victimelor, utilizând temeiurile juridice existente, astfel cum sunt prevăzute la articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din TFUE. Astfel, propunerea asigură urmărirea penală efectivă a unor astfel de infracțiuni și contribuie la eliminarea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, precum și la îmbunătățirea sprijinului și a protecției acordate victimelor. Prin consolidarea încrederii în sistemele judiciare ale altor state membre, propunerea va veni în sprijinul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor în materie penală și va îmbunătăți cooperarea judiciară în materie penală.

Un punct de referință important al propunerii este reprezentat de Convenția Consiliului Europei din 2014 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („**Convenția de la Istanbul**”)¹⁰. Convenția de la Istanbul este cel mai amplu cadru internațional care abordează în mod cuprinzător violența împotriva femeilor și violența domestică.

Prezenta propunere vizează îndeplinirea obiectivelor convenției care intră în sfera de competență a UE prin completarea acquis-ului existent al Uniunii și a legislației naționale a statelor membre în domeniile reglementate prin convenție. Necesitatea unei intervenții apare atât în statele membre care au ratificat Convenția de la Istanbul, cât și în cele care nu au ratificat această convenție¹¹. În urma lucrărilor pregătitoare, s-a identificat necesitatea de a acționa în domenii cum ar fi accesul la justiție, inclusiv norme minime privind definițiile și sancțiunile referitoare la anumite infracțiuni, drepturile și protecția victimelor în legătură cu procedurile penale, sprijinul specializat pentru victime, prevenirea unor astfel de forme de violență și consolidarea coordonării și a cooperării strânse la nivelul UE și la nivel național. Standardele relevante ale UE sunt fragmentate în mai multe instrumente juridice și nu au condus la o monitorizare și o respectare efective. Deși acțiunile întreprinse la nivel național au fost generate în principal de Convenția de la Istanbul, monitorizarea punerii în aplicare a convenției¹² a evidențiat că persistă lacune. Având în vedere modul în care au evoluat violența împotriva femeilor și violența domestică în ultimele decenii, este puțin probabil ca aceste tipuri de infracțiuni să scadă semnificativ în lipsa unei acțiuni suplimentare din partea UE.

În plus, prezenta propunere ia în considerare fenomenele recente, cum ar fi **violența cibernetică împotriva femeilor**, care nu este abordată în mod specific prin Convenția de la

¹⁰ Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, CETS nr. 210; COM(2016) 111.

¹¹ Statele membre care nu au ratificat Convenția de la Istanbul sunt Bulgaria, Cehia, Letonia, Lituania, Slovacia și Ungaria.

¹² A se vedea evaluarea orizontală la jumătatea perioadei realizată de Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO), rapoarte de evaluare a situației inițiale sunt disponibile la adresa: <https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/-/mid-term-horizontal-review-provides-a-panoramic-view-of-the-implementation-of-the-istanbul-convention>.

Istanbul. Violența cibernetică s-a dezvoltat în urma utilizării internetului și a instrumentelor informatice. Deseori, aceasta este o extensie a violenței cu care se confruntă victimele în mediul offline. În ciuda răspândirii pe scară largă a violenței ciberetice, procesul de reglementare este extrem de fragmentat până în prezent, fiind identificate lacune juridice semnificative atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre.

În prezent, niciun act legislativ specific al UE nu abordează în mod cuprinzător violența împotriva femeilor și violența domestică. Prezenta directivă va fi primul **act care va aborda în mod specific acest tip de violență**. Măsurile se bazează pe **recomandările** Grupului de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”)¹³, organismul de experți independenți responsabil cu monitorizarea punerii în aplicare a Convenției de la Istanbul. De asemenea, măsurile iau în considerare recomandările formulate de experți și organisme internaționale în domeniu, inclusiv sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite, precum și reflecțiile acestora cu privire la bunele practici acceptate la nivel internațional privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. Măsurile avute în vedere referitoare la infracțiuni și la drepturile victimelor stabilesc **norme minime care permit statelor membre să instituie standarde mai ridicate** și oferă **flexibilitate** statelor membre, astfel încât acestea să poată lua în considerare situațiile specifice fiecărei țări.

În mod specific, se propun următoarele măsuri:

- **incriminarea anumitor forme de violență** care afectează în mod disproporționat femeile, care nu sunt abordate în mod satisfăcător la nivel național și se încadrează în sfera de competență a UE, pe baza temeiurilor juridice existente. Aceasta se referă la **incriminarea violului în temeiul lipsei consimțământului** (în unele state membre incriminarea este condiționată de utilizarea forței sau a amenințărilor), la **mutilarea genitală feminină** și la **anumite forme de violență cibernetică**;
- **consolidarea accesului victimelor la justiție și a drepturilor la o protecție adecvată**, care să răspundă în mod direct nevoilor specifice ale victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Aceste măsuri includ:
 - asigurarea faptului că autoritățile naționale dispun de resurse adecvate pentru a combate violența împotriva femeilor și violența domestică;
 - asigurarea faptului că autoritățile naționale tratează victimele de manieră sensibilă la dimensiunea de gen;
 - instituirea unei evaluări a nevoilor individuale de protecție și de sprijin adaptată nevoilor specifice ale victimelor violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice;
 - instituirea de garanții specifice pentru copiii care sunt victime ale violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice;
 - asigurarea protecției prin emiterea de ordine de interdicție de urgență și de ordine de protecție;
 - asigurarea faptului că victimele pot solicita în mod efectiv despăgubiri de la autorul infracțiunii;

¹³ Supra 9.

- asigurarea eliminării conținutului online care are legătură cu infracțiuni de violență cibernetică și a posibilității utilizatorilor afectați de a avea o cale de atac și
- asigurarea existenței unor organisme guvernamentale care să ofere asistență și consiliere și să reprezinte victimele în proceduri judiciare în materie de violență împotriva femeilor sau de violență domestică;
- acordarea unui **sprijin pentru victime** care este adaptat nevoilor specifice ale victimelor violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice. Acesta include sprijinul specific în cazurile de violență sexuală și de mutilare genitală feminină, accesul la liniile telefonice de urgență naționale și îmbunătățirea accesibilității adăposturilor, precum și sprijinul complet pentru victimele hărțuirii sexuale la locul de muncă. Totodată, în această categorie se încadrează sprijinul specific acordat victimelor cu nevoi specifice și grupurilor vulnerabile, inclusiv femeilor care fug din zone de conflict armat;
- **prevenirea** violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, inclusiv prin acțiuni de sensibilizare, de formare a profesioniștilor care probabil intră în contact cu victimele și de lucru cu autorii infracțiunilor;
- **consolidarea coordonării și a cooperării la nivel național și la nivelul UE** prin instituirea unei abordări multiinstituționale și prin îmbunătățirea colectării datelor privind violența împotriva femeilor și violența domestică.

• **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Nu există niciun instrument juridic al UE care să abordeze în mod specific violența împotriva femeilor și violența domestică. Cu toate acestea, există mai multe instrumente juridice ale UE care prezintă relevanță pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Acestea fie instituie norme generale aplicabile și acestei categorii de victime, fie prevăd norme specifice privind anumite forme ale unei astfel de violențe. Cele mai relevante dintre acestea sunt enumerate în continuare:

- **Directiva 2012/29/UE** („Directiva privind drepturile victimelor”)¹⁴:
Directiva privind drepturile victimelor se aplică tuturor victimelor criminalității. Aceasta instituie standarde minime privind drepturile, protecția și sprijinirea victimelor criminalității în UE. De asemenea, face trimitere la victimele violenței pe criterii de gen, la victimele violenței sexuale și la victimele violenței în cadrul legăturilor strânse. Cu toate acestea, directiva nu prevede norme specifice adaptate victimelor acestor tipuri de infracțiuni. Prezenta propunere completează normele Directivei privind drepturile victimelor pentru a răspunde nevoilor specifice ale victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Pe lângă măsurile mai specifice, care fac obiectul prezentei propuneri, victimele vor continua să beneficieze de dispozițiile generale ale Directivei privind drepturile victimelor;
- **Directiva 2011/99/UE** („Directiva privind ordinul european de protecție”)¹⁵ și **Regulamentul (UE) nr. 606/2013** („Regulamentul privind recunoașterea reciprocă”)¹⁶ – normele UE privind ordinele europene de protecție:

¹⁴ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

Aceste două instrumente permit recunoașterea transfrontalieră a ordinelor de protecție emise în temeiul dreptului intern. Conform prezentei inițiative, statele membre trebuie să prevadă, în legislația lor națională, emiterea de ordine de interdicție de urgență și de ordine de protecție, asigurând astfel temeiul pentru Directiva privind ordinul european de protecție și pentru Regulamentul privind recunoașterea reciprocă;

- **Directiva 2011/93/UE** („Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor”)¹⁷ și **Directiva 2011/36/UE** („Directiva privind combaterea traficului de persoane”)¹⁸:

Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor și Directiva privind combaterea traficului de persoane prevăd măsuri de prevenire, protecție, sprijinire și acces la justiție pentru anumite categorii de victime, și anume pentru victimele abuzului sexual, ale exploatării sexuale a copiilor și ale pornografiei infantile, precum și pentru victimele traficului de persoane. Standardele acestor directive mai specifice privind incriminarea unor astfel de acte de violență, precum și sancțiunile aferente se vor aplica în continuare. Directiva privind combaterea traficului de persoane combate traficul de persoane în scopul exploatării sexuale. Această directivă este în prezent în curs de revizuire pentru a evalua eventuala necesitate a unor modificări viitoare, ținând seama de incriminările la nivelul UE și de sancțiunile corespunzătoare introduse prin prezenta directivă.

Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor va continua să se aplice cazurilor de abuz sexual asupra copiilor. Conform articolului 24 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, copiii au dreptul la protecția și îngrijirile necesare pentru asigurarea bunăstării lor, iar în toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autorități publice sau de instituții private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial. Este evident că protecția oferită printr-un cadru specific de incriminare a violului pe baza noțiunii de consimțământ ar trebui extinsă pentru a include copiii, în măsura în care aceștia au capacitatea să își dea consimțământul în mod valabil. Acest lucru depinde de vârsta la care copiii își pot exprima consimțământul sexual, care este reglementată la nivel de stat membru și diferă de la un stat membru la altul. Având în vedere că Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor prevede deja un cadru dedicat pentru toți copiii, prezenta propunere introduce modificările necesare în sensul asigurării coerenței prin intermediul unei modificări specifice a directivei menționate. Prin această modificare, se introduce penetrarea ca circumstanță agravantă suplimentară, precum și noțiunea de „lipsă a consimțământului” în cazul copiilor care au împlinit vârsta la care își pot exprima consimțământul sexual. În paralel, Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor face, de asemenea, obiectul unui proces de evaluare aflat în curs, care poate conduce la înaintarea unei propuneri de reformare în 2023. Prin prezenta propunere, se va oferi astfel ocazia să se asigure coerența de ansamblu a

¹⁵ Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție (JO L 338, 21.12.2011, p. 2).

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă (JO L 181, 29.6.2013, p. 4).

¹⁷ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

¹⁸ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

cadrelui dedicat de protecție a copiilor împotriva tuturor formelor de abuz sexual și de exploatare sexuală.

Dispozițiile prezentei propuneri referitoare la drepturile, protecția și sprijinirea victimelor, precum și la prevenirea violenței împotriva femeilor sau a violenței domestice (capitolele 3-5) se vor aplica, de asemenea, victimelor care intră sub incidența Directivei privind abuzul sexual asupra copiilor și a Directivei privind combaterea traficului de persoane, în cazul în care astfel de acte intră, de asemenea, în categoria actelor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică;

- **Directiva 2004/80/CE a Consiliului („Directiva privind despăgubirile”)**¹⁹:

Directiva privind despăgubirile permite persoanelor care au fost victime ale unei infracțiuni premeditate săvârșite prin violență să solicite despăgubiri din partea statului. Prezenta inițiativă consolidează și mai mult drepturile victimelor de a avea acces la despăgubiri prin întărirea dreptului la despăgubiri din partea autorului infracțiunii, inclusiv prin stabilirea unor norme minime cu privire la acordarea unor astfel de despăgubiri;

- **„Directivele privind egalitatea de gen”**²⁰ prevăd că hărțuirea pe criterii de sex și hărțuirea sexuală la locul de muncă și în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii contravin principiului egalității de tratament între bărbați și femei. Directivele impun statelor membre să interzică un astfel de comportament, să asigure căi de atac (inclusiv despăgubiri) și să prevadă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive. Prezenta directivă completează aceste instrumente prin stabilirea de standarde minime privind sprijinirea victimelor unei astfel de hărțuiri și accesul acestora la justiție;

- **Propunerea de regulament privind o piață unică pentru serviciile digitale („Actul legislativ privind serviciile digitale”)**²¹: Prin propunerea referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale, Comisia urmărește să protejeze drepturile fundamentale în mediul online și să abordeze riscurile care se manifestă în acest mediu, inclusiv riscul la adresa siguranței femeilor în mediul online. Propunerea referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale instituie un cadru orizontal de supraveghere reglementară, răspundere și transparență pentru furnizorii de servicii online. Prezenta propunere conduce la eficientizarea Actului legislativ privind serviciile digitale prin două aspecte esențiale:

- Actul legislativ privind serviciile digitale conține obligații de diligență pentru anumiți furnizori de servicii intermediare pentru a evita conținutul online ilegal, însă nu prevede o definiție la nivelul UE cu privire la ce se înțelege

¹⁹ Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, 6.8.2004, p. 15).

²⁰ Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii ([JO L 373, 21.12.2004, p. 37](#)); Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) ([JO L 204, 26.7.2006, p. 23](#)); Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ([JO L 180, 15.7.2010, p. 1](#)).

²¹ Comisia Europeană, *Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE*, COM(2020) 825 final, 15 decembrie 2020.

printr-un astfel de conținut ilegal. Prezenta propunere vine în completarea propunerii referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale, prin includerea unor norme minime pentru infracțiunile de violență cibernetică;

- prezenta propunere asigură faptul că autoritățile judiciare naționale sunt competente să emită ordine către furnizorii de servicii intermediare pentru ca aceștia să acționeze împotriva anumitor tipuri de conținut ilegal care constituie violență cibernetică, astfel cum se prevede în prezenta propunere;

– **Propunerea de aderare la Convenția de la Istanbul**

În 2016, Comisia a propus aderarea UE la Convenția de la Istanbul²², ulterior Comisia și președinția Consiliului au semnat convenția în numele UE, în 2017. Procesul de aderare a UE nu a fost finalizat până în prezent, întrucât Consiliul nu a adoptat încă decizia privind concluzia finală. Finalizarea procesului de aderare a UE la convenție rămâne o prioritate pentru Comisie. Măsurile cuprinse în prezenta propunere urmăresc îndeplinirea obiectivelor convenției în domeniile de competență ale UE, consolidând astfel protecția acordată de convenție. După aderarea UE la convenție, prezenta inițiativă va constitui punerea în aplicare a convenției în domeniile menționate.

Comisia a evaluat toate instrumentele juridice ale UE care prezintă relevanță pentru combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și pentru drepturile victimelor, în raport cu obiectivele prezentei propuneri. La elaborarea prezentei propuneri, Comisia a luat în considerare rezultatele acestei evaluări (a se vedea anexa 8 la raportul de evaluare a impactului). Prin urmare, prezenta propunere este în concordanță cu dispozițiile relevante ale actualei legislații a UE.

• **Coerența cu alte politici ale UE**

Prezenta propunere este în conformitate cu obiectivele tratatului care vizează asigurarea unui grad ridicat de securitate în spațiul de libertate, securitate și justiție al UE, astfel cum este prevăzut în titlul V din TFUE, și garantarea drepturilor fundamentale în UE. De asemenea, propunerea este în concordanță cu numeroase politici ale UE care au evidențiat necesitatea combaterii violenței pe criterii de gen. Acest obiectiv ocupă un loc important în Strategia cuprinzătoare a UE privind drepturile copilului²³, în Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)²⁴, în Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025²⁵, în Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030²⁶ și în Planul de acțiune

²² Comisia Europeană, *Propunere de Decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*, COM(2016) 111 final, 4 martie 2016; Comisia Europeană, *Propunere de decizie a Consiliului privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*, COM(2016) 109 final, 4 martie 2016.

²³ Comisia Europeană, *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Strategia UE privind drepturile copilului*, COM(2021) 142 final, 24 martie 2021.

²⁴ Comisia Europeană, *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)*, COM(2020) 258 final, 24 iunie 2020.

²⁵ Comisia Europeană, *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025*, COM(2020) 698 final, 12 noiembrie 2020.

²⁶ Comisia Europeană, *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. O Uniune a egalității: Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030*, COM(2021) 101 final, 3 martie 2021.

privind Pilonul european al drepturilor sociale²⁷. Prin Planul de acțiune pentru egalitatea de gen III²⁸, combaterea violenței pe criterii de gen devine una dintre prioritățile acțiunii externe a UE.

Comisia a adoptat o comunicare intitulată „O Europă mai favorabilă incluziunii și mai protectoare: includerea discursului de incitare la ură și a infracțiunilor motivate de ură în lista infracțiunilor incriminate de UE”²⁹ pentru a obține o decizie a Consiliului în sensul extinderii listei infracțiunilor incriminate de UE la articolul 83 alineatul (1) din TFUE, pentru a include discursurile de incitare la ură și infracțiunile motivate de ură („inițiativa privind infracțiunile prevăzute de legislația UE”). Discursurile de incitare la ură și infracțiunile motivate de ură subminează chiar fundamentele unei societăți democratice și pluraliste, precum și valorile comune consacrate în articolul 2 din TUE. Gravitatea deosebită a acestor comportamente, având în vedere impactul acestora asupra drepturilor și valorilor fundamentale, și natura lor transfrontalieră impun o acțiune comună la nivelul Uniunii. Pentru a aborda în special creșterea accentuată a incitării publice la violență și ură în mediul online pe criterii de sex sau gen, mai ales a incitării cu caracter misogin la ură sau violență, prezenta directivă stabilește norme minime pentru definirea infracțiunii care se încadrează la acest tip de violență cibernetică și a sancțiunilor corespunzătoare. În urma adoptării deciziei Consiliului de adăugare a discursurilor de incitare la ură și a infracțiunilor motivate de ură ca temei juridic nou al articolului 83 alineatul (1) din TFUE, Comisia va putea să propună acte legislative suplimentare pentru armonizarea definițiilor noțiunilor de „discurs de incitare la ură” și de „infracțiune motivată de ură”, prin adăugarea motivelor pentru care se acordă protecție.

- **Conformitatea propunerii cu principiul compatibilității climatice**

Astfel cum s-a stabilit în evaluarea impactului, nu se preconizează efecte asupra mediului.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Prezenta propunere se bazează pe combinarea temeiurilor juridice prevăzute la articolul 82 alineatul (2) și la articolul 83 alineatul (1) din TFUE.

Articolul 83 alineatul (1) din TFUE prevede temeiul juridic pentru normele minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor legate de exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor și de criminalitatea informatică.

Termenul „exploatare sexuală” de la articolul 83 alineatul (1) din TFUE poate fi înțeles ca orice abuz efectiv sau orice tentativă de abuz de poziție de vulnerabilitate, de diferență de putere sau de încredere, inclusiv, dar fără a se limita la acesta, ca obținerea, printr-un act sexual cu o altă persoană, a unui profit monetar, social sau politic. Elementul de exploatare se

²⁷ Comisia Europeană, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, COM(2021) 102 final, 4 martie 2021, p. 19 și 21. Egalitatea de gen este, de asemenea, al doilea principiu al Pilonului european al drepturilor sociale, care urmărește să asigure și să promoveze egalitatea de tratament și de șanse între femei și bărbați în toate domeniile, inclusiv în ceea ce privește combaterea violenței pe criterii de gen.

²⁸ Comisia Europeană, *Comunicare comună către Parlamentul European și Consiliu. Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – O agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE*, JOIN(2020) 17 final, 25 noiembrie 2020.

²⁹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „O Europă mai favorabilă incluziunii și mai protectoare: includerea discursului de incitare la ură și a infracțiunilor motivate de ură în lista infracțiunilor incriminate de UE, 9.12.2021, COM(2021) 777 final.

poate referi la exercitarea puterii sau la dominarea unei alte persoane în scopul satisfacției sexuale, al câștigului financiar și/sau al promovării. Infracțiunile de viol și de mutilare genitală feminină presupun astfel de elemente. Mutilarea genitală feminină este o practică de exploatare efectuată în scopul menținerii și afirmării dominației asupra femeilor și fetelor și al exercitării controlului social asupra sexualității fetelor și femeilor. Uneori, această practică are loc în contextul căsătoriei copiilor, al căsătoriei forțate sau al violenței domestice. Acest lucru reflectă dezechilibrul tipic de putere între femei și bărbați în astfel de cazuri, care predomină și în cazul violului.

Termenul „criminalitate informatică” de la articolul 83 alineatul (1) din TFUE vizează infracțiuni împotriva utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor sau care sunt legate în mod intrinsec de acestea. Utilizarea unor astfel de tehnologii ca mijloc de atac poate amplifica gravitatea infracțiunii din punctul de vedere al cantității, calității, intensității, selectării țintei și duratei, într-o măsură care nu poate fi atinsă prin alte mijloace. Normele minime privind infracțiunile care constituie violență cibernetică împotriva femeilor în temeiul prezentei propuneri abordează astfel de infracțiuni, care sunt legate intrinsec de mediul online și de utilizarea unor astfel de tehnologii.

Articolul 82 alineatul (2) din TFUE oferă temeiul juridic pentru stabilirea de norme minime privind drepturile victimelor criminalității în măsura necesară pentru a facilita recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, precum și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală cu o dimensiune transfrontalieră.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Violența împotriva femeilor și violența domestică sunt larg răspândite în UE, iar pandemia de COVID-19 a agravat situația. Aceste forme de violență au impact asupra a milioane de persoane din UE, duc la încălcarea drepturilor fundamentale și generează costuri considerabile. Apare astfel o nevoie specială de a combate în comun violența împotriva femeilor și violența domestică, la nivelul UE.

Violența cibernetică împotriva femeilor, inclusiv în contextul violenței domestice, a apărut ca o nouă formă a actelor de violență, răspândindu-se și amplificându-se dincolo de granițele statelor membre individuale, prin intermediul internetului. Având în vedere dimensiunea transfrontalieră inerentă violenței cibernetice, acțiunea individuală a statelor membre va fi insuficientă pentru rezolvarea acestei probleme.

Toate statele membre abordează violența împotriva femeilor și violența domestică prin legislație și politici, dar în grade diferite. Multitudinea de abordări creează incertitudine juridică cu privire la drepturile acestor victime la nivelul UE. Gradul de fragmentare este și mai mare la nivel regional și local.

UE sprijină deja statele membre în combaterea acestui tip de violență, utilizând fonduri, măsuri de politică și instrumente juridice orizontale relevante. Cu toate acestea, la nivelul UE se impune o acțiune legislativă specifică, prin care să se sporească eficacitatea măsurilor existente și să se consolideze și mai mult instrumentele Uniunii de combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice prin stabilirea unor norme minime. În cazul statelor membre care sunt parte la Convenția de la Istanbul, măsurile UE ar sprijini punerea în aplicare a convenției. Prezenta propunere ar permite adoptarea de măsuri suplimentare coordonate în întreaga Uniune, precum și asigurarea respectării acestora la nivelul UE. Prezenta propunere urmărește să asigure un echilibru între garantarea eficacității obligațiilor pe care le stabilește și oferirea unei flexibilități pe baza căreia statele membre să poată să ia în considerare particularitățile și nevoile naționale în procesul de punere în aplicare a normelor prevăzute în propunere.

Pentru a asigura egalitatea de tratament a victimelor în întreaga UE, inițiativa va asigura convergența ascendentă prin stabilirea de norme minime privind drepturile victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Aceste norme urmăresc să sprijine și să protejeze victimele unor astfel de acte de violență înainte, în timpul sau după desfășurarea procedurilor penale, precum și să introducă norme minime cu privire la definițiile și sancțiunile aplicabile unei anumite conduite în cazul în care există lacune în ceea ce privește incriminarea. Propunerea stabilește nivelul minim al sancțiunilor maxime aplicabile infracțiunilor enumerate în propunere. Prin urmare, propunerea lasă la latitudinea statelor membre stabilirea de sancțiuni minime.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere vizează combaterea în mod cuprinzător a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. Aceasta înseamnă că măsurile sunt întreprinse din diverse perspective, urmărind prevenirea unor astfel de acte de violență; protejarea și sprijinirea victimelor și asigurarea accesului la justiție, în cazul în care au loc acte de violență, sub orice formă; precum și asigurarea coordonării între toți actorii relevanți.

Numeroase studii (de exemplu un studiu amplu realizat de rețeaua europeană de experți judiciari în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați și în domeniul nediscriminării³⁰ și un studiu aprofundat realizat de Departamentul tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale al Parlamentului European³¹) arată că numai o abordare cuprinzătoare care vizează toate elementele problemei, prin intermediul unui act unic al UE prin care se instituie norme minime aplicabile statelor membre, poate contribui în mod efectiv la eliminarea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și la oferirea unui sprijin și a unei protecții mai eficace și mai bine direcționate, care să răspundă nevoilor specifice ale victimelor acestui tip de violență. Măsurile dispersate într-un mozaic de diverse acte legislative ale UE, fiecare vizând propriul obiectiv, nu ar obține astfel de rezultate.

Comisia a analizat mai multe opțiuni de politică pentru a atinge obiectivele prezentei propuneri:

- prima opțiune constă în principal în măsuri de punere în aplicare a standardelor Convenției de la Istanbul în dreptul Uniunii, în domenii care țin de competența UE și
- a doua opțiune de politică, bazată pe măsurile prezentate la prima opțiune, presupune măsuri mai cuprinzătoare și mai detaliate menite să asigure standarde minime mai ridicate, să faciliteze aplicabilitatea acestora și să abordeze lacune suplimentare, inclusiv în ceea ce privește violența cibernetică, ținând seama de recomandările formulate de Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în contextul

³⁰ Rețeaua europeană de experți judiciari în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați și în domeniul nediscriminării. *Incriminarea violenței pe criterii de gen împotriva femeilor în statele europene, inclusiv a violenței facilitate de TIC. Un raport special* din 2021, disponibil la adresa <https://www.equalitylaw.eu/downloads/5535-incriminarea-of-gender-based-violence-against-women-in-european-states-including-ict-facilitated-violence-1-97-mb> (EELN 2021).

³¹ Tackling violence against women and domestic violence in Europe – The added value of the Istanbul Convention and remaining challenges (Combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa – Valoarea adăugată a Convenției de la Istanbul și provocările rămase), 2020, disponibil la adresa [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU\(2020\)658648_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU(2020)658648_EN.pdf)

procesului de monitorizare a convenției pe care îl desfășoară. Această opțiune a fost împărțită în două subopțiuni (2A și 2B), subopțiunea 2B constând în obligații de mai mare anvergură privind hărțuirea sexuală, accesul la justiție, protecția victimelor și colectarea datelor.

Prezenta propunere se bazează pe opțiunea de politică 2A, întrucât prevede cel mai eficient set de măsuri, respectând totodată principiul proporționalității. Această alegere se bazează pe o analiză prealabilă aprofundată a impactului diferitelor opțiuni de politică asupra drepturilor fundamentale, dar și a impactului socioeconomic. Aceasta se bazează, de asemenea, pe o analiză amănunțită a eficacității, eficienței și coerenței opțiunilor de politică. În ansamblu, s-a dovedit că opțiunea 2A aduce rezultate mai bune în ceea ce privește contribuția la aceste domenii, oferind un beneficiu net superior. Se preconizează că aceasta, datorită setului său cuprinzător de obligații, va oferi o **protecție extinsă a drepturilor fundamentale** și va îmbunătăți **situația socială a victimelor și a societății în general**.

În conformitate cu principiul proporționalității și cu necesitatea acțiunii UE, prezenta propunere va stabili norme minime care să consolideze acțiunile întreprinse de statele membre în domeniile prevenirii, protecției și sprijinirii victimelor, accesului la justiție și coordonării. Propunerea va spori securitatea juridică, respectarea efectivă și protecția victimelor. Pentru prima dată, aceasta elaborează o abordare specifică și coordonată la nivelul UE pentru a combate violența împotriva femeilor și violența domestică. Această abordare se bazează pe un set de norme minime care adaugă valoare normelor naționale, normelor UE și normelor internaționale existente, oferind în același timp flexibilitate statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare.

- **Alegerea instrumentului**

În conformitate cu temeiul juridic ales pentru propunere, instrumentul adecvat este o directivă adoptată în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Prezenta propunere urmărește să realizeze o simplificare în beneficiul profesioniștilor și al victimelor în cauză, prin compilarea normelor UE relevante într-un instrument unic, în mod transparent.

S-a ales o directivă specifică privind violența împotriva femeilor și violența domestică, în locul unei modificări a instrumentelor existente. Normele prezentei directive se vor aplica în plus față de normele prevăzute în Directiva privind drepturile victimelor, care reprezintă cadrul juridic general al UE privind drepturile victimelor. Unele dispoziții ale prezentei directive prevăd măsuri specifice care vin în completarea normelor generale, în mod similar cu procedura aplicată în cazul victimelor altor tipuri specifice de infracțiuni, cum ar fi victimele traficului de persoane, ale abuzului sexual asupra copiilor și ale actelor de terorism.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Atunci când a întocmit raportul de evaluare a impactului, Comisia a evaluat efectele dispozițiilor relevante ale legislației UE în vigoare privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. Această evaluare a fost însoțită de o cartografiere a politicilor și a măsurilor legislative ale statelor membre.

Lucrările pregătitoare s-au bazat, de asemenea, pe ultimele rapoarte de monitorizare a Directivei privind drepturile victimelor³² și a Directivei privind ordinul european de protecție³³. Comisia a desfășurat aceste lucrări în coordonare cu evaluările generale în pregătire ale Directivei privind drepturile victimelor, ale Directivei privind abuzul sexual asupra copiilor și ale Directivei privind combaterea traficului de persoane.

Analiza evidențiază faptul că legislația relevantă a UE a prevede în mod extrem de selectiv drepturi pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, întrucât aceasta nu reglementează în mod explicit tipurile de violență menționate (pentru o imagine de ansamblu a situației actuale, a se vedea mai sus interacțiunea cu legislația UE în vigoare). Măsurile UE nu abordează în mod explicit victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Obligațiile relevante nu sunt suficient de specifice pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice sau lasă o marjă largă de apreciere statelor membre. În plus, legislația UE relevantă are, în medie, peste 10 ani vechime. În această perioadă, nevoile victimelor nu au fost suficient satisfăcute și ar trebui abordate în consecință.

- **Consultările cu părțile interesate**

Pentru a contribui la lucrările pregătitoare aferente prezentei inițiative legislative, Comisia a organizat numeroase consultări cu părțile interesate. Procedând astfel, Comisia a urmărit să colecteze informații actualizate și cunoștințe de specialitate și să elaboreze măsuri eficace de combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, astfel cum se menționează în strategia părților interesate care stă la baza inițiativei. De asemenea, Comisia a luat în considerare rezultatele relevante ale consultărilor anterioare. În 2016, Comisia a efectuat un sondaj Eurobarometru privind violența pe criterii de gen, pe baza unui eșantion de peste 27 000 de respondenți din toate statele membre ale UE³⁴. Sondajul a contribuit la conceperea și testarea opțiunilor de politică.

Multe **părți interesate** au solicitat intensificarea acțiunilor legislative și a acțiunilor fără caracter legislativ ale UE privind violența împotriva femeilor și violența domestică. Detalii privind consultările individuale sunt prezentate în secțiunea următoare.

O **consultare publică deschisă intitulată „protejarea victimelor și pedepsirea vinovaților”** s-a desfășurat pe [site-ul web de consultări al Comisiei](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2020%3A188%3AFIN) în perioada 8 februarie-10 mai 2021. Întrebările adresate publicului au abordat diverse aspecte ale prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. În special, întrebările au

³² Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind transpunerea Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, COM(2020) 188 final, disponibil la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2020%3A188%3AFIN>.

³³ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind transpunerea Directivei 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție, COM(2020) 187 final, disponibil la adresa: [Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2020%3A187%3AFIN).

³⁴ Comisia Europeană, sondajul Eurobarometru 449: *Gender-based violence* (Violența pe criterii de gen), 2016, disponibil la adresa: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2115>). De asemenea, Comisia Europeană, sondajul Eurobarometru 428: *Gender Equality* (Egalitatea de gen), 2015, disponibil la adresa: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2048>), în care violența împotriva femeilor (în special violența sexuală) a fost considerată a reprezenta unul dintre cele două domenii pe care UE ar trebui să le abordeze de urgență.

vizat măsurile relevante întreprinse de statele membre, necesitatea unei reglementări suplimentare și opțiunile de politică preferate. Principalele rezultate au fost:

- Conform sondajului, una dintre probleme este aceea că publicul nu este sensibilizat într-o măsură suficientă cu privire la acest tip de violență sau îl consideră o chestiune privată. În plus, sondajul a arătat că nu există servicii și activități suficiente care să consolideze capacitatea de acțiune a victimelor și să le încurajeze să vorbească. În ceea ce privește **posibilele măsuri de prevenire suplimentare**, majoritatea respondenților au considerat că este important să se combată stereotipurile de gen dăunătoare.
- 60 % dintre respondenți au considerat că este necesar să se îmbunătățească structurile actuale de **informare a victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice** cu privire la drepturile lor, la **serviciile** la care pot recurge și la tratarea **plângerilor** lor. În ceea ce privește promptitudinea în oferirea de informații și accesibilitatea acestora, respondenții au constatat, în principal, că informațiile nu sunt furnizate suficient de rapid (43 %), sunt dificil de găsit (42 %) și sunt inconsecvente și provin din surse diferite (42 %).
- 73 % dintre respondenți au considerat că, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, **sunt necesare măsuri suplimentare pentru îmbunătățirea accesului la justiție** în chestiuni privind violența împotriva femeilor și violența domestică.
- Atunci când au fost întrebați dacă **serviciile de sprijinire** răspund din punct de vedere sistemic nevoilor victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, aproape jumătate dintre respondenți (48 %) au răspuns că nu. Răspunsurile privind măsura în care victimele primesc informații cu privire la serviciile de sprijinire în timp util și într-o limbă pe care o înțeleg au evidențiat opinii divergente, însă procentul de persoane care au răspuns „Nu știu” a fost mai mare (41 %).
- În ceea ce privește formele specifice de violență împotriva femeilor, majoritatea respondenților au considerat că principale lacune în protecția împotriva hărțuirii pe criterii de sex și a hărțuirii sexuale rezultă din percepția că o astfel de hărțuire nu este considerată o problemă reală de către publicul larg (66 %), din faptul că sancțiunile sunt insuficiente (66 %) și din faptul că dispozițiile sunt aplicate în mod inefficient (62 %).

Comisia a organizat **consultări specifice** cuprinzătoare comune pentru evaluarea impactului cadrului legislativ în vigoare și pentru analiza lacunelor acestuia.

Statele membre au fost consultate de Comisie în scris și prin intermediul unui atelier. Statele membre și-au exprimat deschiderea cu privire la acțiunea UE și au considerat că măsurile avute în vedere sunt relevante. Consultările specifice avute cu organizații neguvernamentale și internaționale au evidențiat o susținere largă pentru cele mai ambițioase măsuri. În special, organizațiile neguvernamentale au subliniat necesitatea de a consolida măsurile de prevenire și de protecție prin stabilirea de norme minime la nivelul UE, prin îmbunătățirea colectării datelor și a accesibilității serviciilor specializate și prin oferirea de **programe de formare specifice destinate profesioniștilor din toate sectoarele**. Organizațiile internaționale au subliniat necesitatea unor măsuri de prevenire suplimentare, cum ar fi **intervenția timpurie, programele de prevenire** și cursurile de formare pentru profesioniștii relevanți.

În ceea ce privește **serviciile de protecție și de sprijinire**, organizațiile internaționale au identificat o **lipsă a înțelegerii privind dimensiunea de gen a violenței**, care poate duce la victimizare secundară și repetată, la intimidare și la represalii. Acestea au identificat drept

bună practică abordările de tip ghișeu unic pentru solicitarea de asistență. În ceea ce privește accesul la justiție, acestea au evidențiat deficiențe privind accesul la despăgubiri din partea statului sau din partea autorului infracțiunii, în special în legătură cu termenele prea scurte de solicitare a **despăgubirilor** și cu limitările aplicabile cererilor pentru daune morale (pentru anumite tipuri de infracțiuni).

În cadrul atelierului specific organizat cu partenerii sociali, sindicatele și angajatorii au sprijinit obiectivul de combatere a hărțuirii sexuale la locul de muncă și au salutat adoptarea unor măsuri suplimentare. Cu toate acestea, angajatorii și-au exprimat îngrijorarea cu privire la obligațiile care le-ar putea fi impuse. În special, partenerii sociali au subliniat relevanța **evaluărilor riscurilor** în prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor. Sindicatele și angajatorii au insistat asupra importanței rolului care le revine partenerilor sociali în acest domeniu.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pentru a facilita lucrările pregătitoare, Comisia a contractat un studiu de sprijin realizat de o firmă de consultanță străină. În plus, Comisia a solicitat rețelei europene de experți judiciari în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați și în domeniul nediscriminării să efectueze o analiză comparativă a dispozițiilor de drept penal care se aplică violenței pe criterii de gen împotriva femeilor, inclusiv violenței domestice și violenței cibernetice, la nivel național în Europa. Totodată, Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) și-a actualizat studiul din 2014 privind costul violenței împotriva femeilor. Aceste materiale au fost completate cu informații esențiale extrase din alte surse existente, astfel cum se indică în anexa 1 la raportul de evaluare a impactului.

- **Evaluarea impactului**

Conform cerințelor privind o mai bună reglementare, în septembrie 2020 a fost înființat un grup de coordonare interservicii al Comisiei, prezidat de Secretariatul General, care să sprijine pregătirea acestei inițiative. Acest grup s-a reunit de patru ori în perioada septembrie 2020 – octombrie 2021 și a participat la mai multe consultări scrise.

Pentru a îndeplini obiectivele inițiativei, proiectul de evaluare a impactului a luat în considerare o serie de măsuri fără caracter legislativ și de măsuri legislative. Acesta a evaluat eficacitatea, eficiența și coerența fiecărei opțiuni selectate și a concluzionat că, având în vedere obiectivele generale și specifice ale acestei inițiative, combinarea măsurilor din cadrul opțiunii preferate prezintă gradul optim de proporționalitate și de coerență.

În ceea ce privește impactul preconizat al opțiunii preferate, analiza cantitativă a evidențiat un impact economic pozitiv. Prevalența redusă a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în special, ar putea genera beneficii economice de aproximativ 53,1 miliarde EUR, aceste beneficii putând ajunge la aproximativ 82,7 miliarde EUR pe termen lung. Cel mai mare potențial de beneficii economice se datorează reducerii costului vătămării fizice și emoționale pentru victime (reducere estimată a se încadra între 32,2 miliarde EUR și 64,5 miliarde EUR). Impactul social ar afecta diverse părți interesate, și anume victimele, martorii, infractorii, întreprinderile, autoritățile naționale și societatea în ansamblu. Opțiunea preferată ar îmbunătăți sănătatea, siguranța și calitatea vieții victimelor (în special datorită măsurilor de protecție și sprijinire). De asemenea, ar spori gradul de sensibilizare și de acces al victimelor și al martorilor la informații privind serviciile de protecție și de sprijinire. Se preconizează că măsurile privind programele de intervenție pentru infractori vor avea un impact pozitiv asupra atitudinilor și comportamentului acestora. Pentru angajatori, sensibilizarea și o mai bună înțelegere a lucrătorilor care sunt victime ale hărțuirii pe criterii

de sex la locul de muncă, precum și sprijinirea acestora ar permite dezvoltarea unui mediu de lucru sigur. Acest lucru ar avea un impact pozitiv și asupra productivității. Autoritățile naționale ar beneficia de măsuri care vizează incertitudinea juridică și colectarea datelor, ceea ce ar îmbunătăți conceperea politicilor naționale de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. Îmbunătățirea recunoașterii de către publicul larg a stereotipurilor și normelor de gen dăunătoare ar avea un impact pozitiv asupra societății în ansamblu.

Proiectul de raport de evaluare a impactului a fost prezentat Comitetului de control normativ al Comisiei la 15 septembrie 2021 și a fost discutat la 13 octombrie 2021. În urma unui aviz negativ din partea comitetului, versiunea revizuită a raportului a fost prezentată la 1 decembrie 2021. Deși a luat act de eforturile depuse pentru a îmbunătăți raportul de evaluare a impactului ca răspuns la observațiile sale inițiale, comitetul, la 12 ianuarie 2022, și-a menținut totuși avizul negativ.

Comitetul a considerat că raportul de evaluare a impactului (1) nu a prezentat în mod suficient, în scenariul de referință, impactul mai multor acțiuni la nivelul UE și al statelor membre; (2) nu a fost suficient de clar în ceea ce privește obiectivele generale și nu a justificat suficient necesitatea unei abordări cuprinzătoare; (3) nu a prezentat suficient de clar nici măsurile concrete avute în vedere, nici combinațiile de măsuri specifice din cadrul diferitelor opțiuni; (4) nu a inclus pe deplin setul revizuit de opțiuni în analiza revizuită a costurilor și beneficiilor și prezintă în continuare neclarități în ceea ce privește comparația între opțiuni, inclusiv din punctul de vedere al criteriilor și al metodologiei de punctare utilizate și (5) nu a evaluat suficient proporționalitatea opțiunii preferate, inclusiv din punctul de vedere al abordării *lex specialis* selectate.

Prezenta propunere se bazează pe o evaluare suplimentară a unora dintre problemele ridicate. Măsurile întreprinse pentru a remedia deficiențele identificate sunt explicate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat *Follow-up to the second opinion of the Regulatory Scrutiny Board and additional information* (Monitorizarea celui de al doilea aviz al Comitetului de control normativ și informații suplimentare) [SWD(2022) 61, denumit în continuare „documentul de lucru al serviciilor”]. În special, documentul de lucru al serviciilor explică modul în care scenariul de referință ia în considerare ceea ce s-a realizat până în prezent în acest domeniu de politică la nivelul statelor membre. Procedând astfel, acesta răspunde, de asemenea, recomandărilor comitetului de a prezenta o analiză mai cuprinzătoare a lacunelor în ceea ce privește punerea în aplicare de către statele membre a Convenției de la Istanbul și lipsa unui răspuns cu privire la evoluția care decurge, printre altele, din dezvoltarea mediului digital.

Pentru a răspunde observațiilor privind lipsa unor obiective clare, documentul de lucru al serviciilor clarifică faptul că obiectivul propunerii este de a preveni și de a combate violența împotriva femeilor și violența domestică ca acte infracționale. În continuare, textul propunerii de directivă prezintă obiectivele principale ale acesteia, explicând că aceste obiective trebuie îndeplinite prin incriminarea anumitor forme de violență împotriva femeilor (inclusiv violul, mutilarea genitală feminină și infracțiunile constând în diferite forme de violență cibernetică) și prin consolidarea protecției, a accesului la justiție și a sprijinului acordat victimelor violenței, precum și prin prevenirea violenței și prin acțiuni de coordonare.

În ceea ce privește alegerea opțiunii de politică, documentul de lucru al serviciilor oferă dovezi bazate pe evaluarea actelor relevante ale UE, precum și pe cartografierea și analiza lacunelor din legislația statelor membre, prin care se explică în mai mare detaliu de ce a fost

aleasă o abordare cuprinzătoare, și anume o directivă specifică privind violența împotriva femeilor și violența domestică, mai degrabă decât o modificare a instrumentelor orizontale în vigoare.

Metodele de lucru din cadrul normelor Comisiei Europene privind o mai bună reglementare îi acordă vicepreședintelui pentru relații interinstituționale și perspectivă competența de a aproba continuarea unei inițiative care a făcut obiectul unui al doilea aviz negativ din partea Comitetului de control normativ. Este important să se menționeze, de asemenea, că avizele Comitetului de control normativ reprezintă o evaluare a calității evaluării impactului, și nu o evaluare a propunerii legislative aferente.

De asemenea, având în vedere acordul vicepreședintelui pentru relații interinstituționale și perspectivă, Comisia a considerat oportună continuarea inițiativei din următoarele motive:

- (1) *importanța politică* a acestei inițiative pentru Comisie, astfel cum se subliniază în orientările politice;
- (2) *caracterul urgent al acțiunii* pentru a realiza progrese în ceea ce privește prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, precum și a violenței cibernetice pe criterii de gen, astfel cum a solicitat și Parlamentul European;
- (3) *clarificările și dovezile suplimentare* oferite au abordat în mod satisfăcător deficiențele identificate de Comitetul de control normativ și au fost luate în considerare în cadrul propunerii legislative adaptate.

Prin urmare, prezenta propunere se bazează pe o evaluare suplimentară a unora dintre problemele ridicate de comitet.

- **Drepturi fundamentale**

Directiva propusă va consolida protecția mai multor drepturi fundamentale, în special:

- **dreptul la viață** (articolul 2 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – „carta”), **dreptul la integritate** (articolul 3 din cartă), **interzicerea tratamentelor inumane sau degradante** (articolul 4 din cartă), **dreptul la respectarea vieții private și de familie** (articolul 7 din cartă), **dreptul la protecția datelor cu caracter personal** (articolul 8 din cartă), de exemplu, deoarece prevede măsuri de protecție a victimelor, a vieții private și a datelor cu caracter personal ale acestora și măsuri de prevenire a violenței prin introducerea de încriminări, prin asigurarea protecției persoanelor vulnerabile (pe baza unei evaluări a riscurilor și în urma măsurilor de sprijinire) și prin formarea profesioniștilor relevanți pentru a recunoaște acest tip de violență și pentru a interveni în mod corespunzător;
- **drepturile copilului** (articolul 24 din cartă), de exemplu prin recunoașterea martorilor copii ca victime directe ale violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice și prin instituirea de măsuri specifice pentru protejarea și sprijinirea copiilor, precum și prin tratarea cazurilor în interesul superior al copilului;
- **dreptul victimei la o cale de atac eficientă și la proces echitabil** (articolul 47 din cartă), de exemplu prin asigurarea investigării și urmăririi penale mai eficace a cazurilor de violență împotriva femeilor și de violență domestică (de exemplu prin inițierea din oficiu a acțiunii de urmărire penală în cazul anumitor infracțiuni și în interes public, prin asigurarea de mijloace care să permită victimelor să raporteze cazuri online și prin introducerea de orientări destinate autorităților de aplicare a legii și autorităților judiciare) și prin garantarea dreptului victimei de a pretinde

despăgubiri integrale de la autorul infracțiunii și de a obține o decizie în cadrul unei proceduri unice;

- **nediscriminare și egalitate între femei și bărbați** (articolele 21 și 23 din cartă), de exemplu prin tratarea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice ca formă gravă de discriminare interzisă între femei și bărbați și prin atenuarea riscului de apariție a acestui tip de violență pentru persoanele aflate în situații vulnerabile și grupurile expuse unui risc sporit; prin solicitarea de activități specifice de sensibilizare și de informare pentru a ajunge la grupurile vulnerabile și pentru a facilita accesul acestora la servicii de sprijin;
- **dreptul la asistență socială și la îngrijire medicală** (articolele 34 și 35 din cartă), de exemplu prin furnizarea de servicii specializate de sprijin, în special pentru victimele violenței sexuale (de exemplu asistență medicală imediată, recoltarea probelor medico-legale în cazul violului, consiliere psihologică și asistență pentru tratarea traumelor).

Directiva propusă ține seama în mod corespunzător de **prezumția de nevinovăție și de dreptul la apărare (articolul 48 din cartă)** al persoanelor suspectate și de **principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor (articolul 49 din cartă)**. În ceea ce privește **dreptul la libertatea de exprimare (articolul 11 din cartă)**, dispozițiile privind eliminarea sau blocarea conținutului ilegal se limitează la ceea ce este strict necesar și proporțional în scopul atingerii obiectivului directivei.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Se preconizează că directiva propusă va presupune următoarele costuri pentru bugetul UE:

- dezvoltarea și implementarea unui instrument de colectare a datelor – cost unic suportat de Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați („EIGE”);
- întreținerea tehnică și exploatarea instrumentului de colectare a datelor – costuri recurente suportate de EIGE;
- dezvoltarea și implementarea unor defalcări comune a datelor și a unei metodologii comune în acest sens, în cooperare cu statele membre – costuri recurente suportate de EIGE;
- elaborarea de orientări pentru armonizarea și standardizarea statisticilor privind criminalitatea în ceea ce privește violența împotriva femeilor și violența domestică, care să sprijine statele membre în procesul de colectare a datelor – costuri recurente suportate de EIGE.

Costurile suportate de EIGE sunt explicate în detaliu în fișa financiară legislativă însoțitoare. În total, EIGE ar avea nevoie de următoarele resurse financiare și umane pentru îndeplinirea sarcinii de colectare a datelor administrative:

- cost unic de inițiere a activității – 200 000 EUR;
- costuri anuale de întreținere și exploatare – 750 000 EUR;
- personal – un agent temporar (în echivalent normă întreagă) începând din 2025 și doi agenți contractuali (în echivalent normă întreagă) începând din 2025 (trei în total).

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Statele membre vor avea obligația de a transpune directiva în termen de doi ani de la intrarea sa în vigoare. Statele membre vor avea obligația să comunice Comisiei măsurile naționale de punere în aplicare. În plus, statele membre vor trebui să raporteze Comisiei cu privire la punerea în aplicare a directivei la șapte ani de la intrarea sa în vigoare. După această perioadă, raportarea trebuie efectuată la intervale regulate prin intermediul unui chestionar adresat statelor membre. Cerințele consolidate de colectare a datelor stabilite în temeiul prezentei propuneri vor constitui baza pentru monitorizarea și evaluarea impactului inițiativei în raport cu obiectivele sale specifice. Monitorizarea și evaluarea propunerii se vor baza în principal pe indicatorii armonizați elaborați de EIGE, aplicabili în prezent. Această activitate va fi sprijinită și completată de măsurile de armonizare planificate cu privire la colectarea de date administrative defalcate (inclusiv de la agenții de aplicare a legii, de la sistemul judiciar, de la serviciile sociale și de sănătate) și de obligația de a efectua anchete periodice privind violența împotriva femeilor și violența domestică și de a transmite datele relevante Comisiei (Eurostat). Detaliile vor fi descrise într-un plan de monitorizare și de asigurare a respectării legii, care va fi elaborat de Comisie.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Capitolul 1 stabilește dispozițiile generale, inclusiv obiectul propunerii (articolul 1), și atenția deosebită care trebuie acordată victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice care sunt expuse unui risc sporit de a se confrunta cu astfel de acte de violență (articolul 2). Domeniul de aplicare al prezentei propuneri acoperă infracțiunile astfel cum sunt definite în aceasta, actele de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, astfel cum sunt incriminate în dreptul Uniunii sau în legislațiile naționale (articolul 3). Acest capitol cuprinde, de asemenea, definiții ale termenilor-cheie utilizați în directivă (articolul 4).

Capitolul 2 cuprinde dispoziții privind normele minime referitoare la definirea infracțiunilor și sancțiunilor în temeiul articolului 83 alineatul (1) din TFUE. Aceste infracțiuni se referă la anumite forme de violență împotriva femeilor sau de violență domestică ce constituie exploatare sexuală a femeilor sau criminalitate informatică. Deși aceste infracțiuni afectează în mod disproporționat femeile, incriminarea prevăzută la acest capitol se aplică tuturor victimelor, inclusiv bărbaților și persoanelor nonbinare, cu excepția cazurilor de viol și de mutilare genitală feminină. Având în vedere temeiul juridic de la articolul 83 alineatul (1) din TFUE, care se referă exclusiv la exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor, aceste fapte sunt incriminate la nivelul UE numai în cazul în care sunt săvârșite împotriva femeilor sau copiilor. Capitolul prevede armonizarea cerințelor minime în ceea ce privește infracțiunile de viol împotriva femeilor (articolul 5) și de mutilare genitală feminină (articolul 6). Având în vedere ritmul rapid al tendințelor actuale de transformare digitală și intensificarea violenței cibernetice, capitolul prevede, de asemenea, norme minime pentru anumite tipuri de criminalitate informatică: partajarea neconsensuală de materiale cu caracter intim sau manipulate (articolul 7), infracțiuni referitoare la urmărirea cibernetică (articolul 8), infracțiuni referitoare la hărțuirea pe internet (articolul 9) și instigarea cibernetică la ură sau la violență (articolul 10). Articolul 11 cuprinde dispoziții referitoare la instigare, complicitate și tentativa de săvârșire a unor astfel de infracțiuni. Articolul 12 stabilește nivelul minim al sancțiunii maxime aplicabile infracțiunilor definite la articolele 5-11, iar articolul 13 precizează circumstanțele agravante. Normele privind competența judiciară și termenele de prescripție se regăsesc la articolele 14 și 15.

Capitolul 3 se referă la protecția și accesul la justiție al victimelor tuturor formelor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică. Acest capitol se aplică tuturor victimelor infracțiunilor de violență împotriva femeilor și de violență domestică. Deși prezenta propunere vizează în principal tipurile de acte de violență care afectează în mod disproporționat femeile, nu exclude bărbații sau persoanele nonbinare din categoria persoanelor care pot beneficia de drepturile victimelor în cazul în care devin victime ale unor astfel de acte de violență, inclusiv ale violenței domestice.

Acest capitol cuprinde norme privind raportarea actelor de violență împotriva femeilor și de violență domestică, pentru a garanta faptul că astfel de infracțiuni pot fi raportate ușor organelor de urmărire penală (articolul 16). Acest lucru presupune prelucrarea cu celeritate a unor astfel de sesizări și încurajarea raportării acestor infracțiuni, de exemplu prin eliminarea, în unele cazuri, a obstacolelor impuse de normele de confidențialitate, prin asigurarea posibilității copiilor de a raporta infracțiunile cu ușurință și prin asigurarea faptului că persoanele fără acte de identitate și persoanele cu statut incert de rezident nu se tem să raporteze acte de violență. Acest ultim aspect nu conferă în niciun fel, în temeiul prezentei directive, dreptul la statutul de rezident pentru persoanele care raportează acte de violență. Articolul 17 garantează că infracțiunile sunt investigate și urmărite penal în mod eficace, că există expertiză și resurse suficiente și că infracțiunile care constituie viol sunt urmărite penal din oficiu. Acest capitol introduce o evaluare individuală a riscului pentru a identifica nevoile victimelor în materie de protecție și sprijin (articolele 18 și 19). Această evaluare trebuie interpretată ca parte integrantă a evaluării individuale existente din Directiva privind drepturile victimelor și este menită să fie adaptată la nevoile specifice ale victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Articolul 20 stabilește obligații prin care să se asigure că victimele sunt direcționate către serviciile de sprijin adecvate, de exemplu prin asigurarea faptului că serviciile de sprijin contactează în mod proactiv victimele. În același timp, acest articol urmărește să asigure respectarea normelor de protecție a datelor. În plus, acest capitol solicită statelor membre să prevadă emiterea de ordine urgente de interdicție și de protecție pentru a asigura protecția efectivă a victimelor (articolul 21). Articolul 22 prevede că eventualele întrebări legate de comportamentul sexual manifestat de victimă în trecut sunt excluse din cercetările penale și din procedurile judiciare, fără a aduce atingere dreptului la apărare. Acest capitol prevede, de asemenea, obligația de a furniza orientări autorităților de aplicare a legii și autorităților judiciare pentru a se asigura tratarea corespunzătoare a victimelor pe parcursul procedurilor și instrumentarea corespunzătoare a cazurilor de violență împotriva femeilor și de violență domestică (articolul 23). De asemenea, acest capitol prevede că organismele naționale, cum ar fi organismele de promovare a egalității, au competența, de exemplu, de a oferi asistență și consiliere victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, ambele tipuri de violență reprezentând forme grave de discriminare împotriva femeilor (articolul 24). Acestor organisme li se conferă, de asemenea, calitate procesuală pentru a acționa în numele victimelor în cadrul procedurilor penale, în cazul în care acestea consideră că este oportun. Articolul 25 prevede eliminarea conținutului online care are legătură cu infracțiuni de violență cibernetică și posibilitatea utilizatorilor afectați de a recurge la o cale de atac. Dreptul victimelor de a solicita despăgubiri de la autorul infracțiunii este reglementat la articolul 26.

Capitolul 4 cuprinde dispoziții privind sprijinul acordat victimelor, de care acestea trebuie să beneficieze înainte și pe parcursul procedurilor penale, dar și pentru o perioadă de timp corespunzătoare după finalizarea acestora. Articolul 27 stabilește serviciile specifice, modalitățile și resursele specifice ale serviciilor de sprijin care oferă servicii specializate victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Acest capitol prevede, de asemenea, sprijin specific și imediat în centrele de trimitere a cazurilor de criză în urma

violului sau a violenței sexuale (articolul 28) și sprijin specializat pentru victimele mutilării genitale feminine (articolul 29). Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că victimele hărțuirii sexuale la locul de muncă pot recurge la servicii de consiliere oferite în afara locului de muncă, inclusiv consiliere pentru angajatori cu privire la modul de abordarea în mod corespunzător a acestor infracțiuni (articolul 30). Statele membre trebuie să instituie linii telefonice de urgență naționale pentru victime și să asigure funcționarea acestora în condițiile utilizării unui număr armonizat la nivelul UE (articolul 31). Trebuie puse la dispoziția victimelor, fără discriminare, adăposturi specializate sau alte spații de cazare provizorie, pentru a se asigura că acestea beneficiază de asistență în procesul de revenire la o viață independentă, după ce au fost victime ale violenței (articolul 32). În plus, statele membre trebuie să asigure o protecție și un sprijin corespunzător pentru copiii care sunt victime ale infracțiunilor, ținând seama de interesul superior al copilului (articolul 33). Acest demers include asigurarea de locuri sigure în ceea ce privește vizitarea copiilor ai căror părinți sunt autori ai infracțiunii și care au drept de vizită (articolul 34). Articolul 35 prevede garanții pentru victimele care aparțin unor grupuri vulnerabile, de exemplu un acces mai facil pentru victimele cu dizabilități.

Dispozițiile din **capitolului 5** se referă la prevenirea eficace a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. Acestea includ obligația de a desfășura campanii de sensibilizare și programe de cercetare și educare, precum și de a distribui pe scară largă informații relevante (articolul 36). Profesioniștii care sunt cei mai susceptibili să intre în contact cu victimele trebuie să beneficieze de formare și de informații specifice. Scopul este de a se asigura că acești profesioniști sunt în măsură să intervină în mod adecvat și să identifice cazurile de violență și că organizațiile responsabile își pot coordona acțiunile în mod efectiv (articolul 37). Articolul 38 prevede punerea la dispoziție a unor programe de intervenție și prin participarea voluntară a persoanelor care se tem că ar putea săvârși astfel de infracțiuni.

Capitolul 6 cuprinde norme privind coordonarea politicilor naționale ale statelor membre privind violența împotriva femeilor și violența domestică, dar și dispoziții privind coordonarea la nivelul UE. Pentru a integra politicile naționale și a asigura un răspuns efectiv pe mai multe niveluri la aceste tipuri de acte de violență, articolul 39 prevede ca statele membre să desemneze sau să înființeze un organism oficial care să coordoneze și să supravegheze politicile în acest domeniu. Această dispoziție este completată de obligația prevăzută la articolul 40 de a asigura coordonarea și cooperarea efectivă a tuturor agențiilor implicate în sprijinirea victimelor. Organizațiile neguvernamentale sunt actori-cheie în acordarea de sprijin victimelor și în prevenirea violenței. În temeiul articolului 41, statele membre ar trebui să coopereze cu organizațiile neguvernamentale și să se consulte cu acestea cu privire la politici relevante. Pentru a se asigura că violența cibernetică, astfel cum este definită în prezenta propunere, este abordată în mod corespunzător, statele membre trebuie să faciliteze adoptarea de măsuri de autoreglementare de către furnizorii de servicii intermediare (articolul 42). Articolul 43 urmărește să faciliteze cooperarea între statele membre pentru a asigura un schimb de bune practici, cu scopul de a pune în aplicare prezenta directivă cât mai eficient posibil. Colectarea datelor și cercetarea sunt esențiale pentru formularea unor măsuri de politică adecvate în domeniul violenței împotriva femeilor și al violenței domestice. Pentru a asigura disponibilitatea unor date comparabile la nivelul UE, articolul 44 prevede norme privind colectarea datelor în toate statele membre. Având în vedere expertiza EIGE și activitatea sa actuală în domeniu, acesta trebuie să sprijine statele membre în elaborarea unei metodologii comune și în colectarea datelor.

Capitolul 7 conține dispozițiile finale ale prezentei directive. Pentru a asigura coerența, articolul 45 modifică Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor prin introducerea

infracțiunii de penetrare în scopuri sexuale și prin clarificarea faptului că în categoria circumstanțelor în care consimțământul nu poate fi acordat în mod valabil de către un copil care a împlinit vârsta consimțământului sexual se includ și circumstanțele menționate la articolul 5 din prezenta propunere. Articolul 46 se referă la nivelul de protecție, iar articolul 47 la obligațiile de raportare ale statelor membre. Articolul 48 prezintă clarificări cu privire la relația cu alte directive și conține clauze de neprejudiciere. Acest articol clarifică faptul că dispozițiile se aplică în plus față de cele prevăzute în Directiva privind drepturile victimelor, în Directiva privind combaterea traficului de persoane, în Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor și în [propunerea de act legislativ privind serviciile digitale]. Aceasta înseamnă că victimele ar trebui să beneficieze de protecție în temeiul tuturor directivelor care le sunt aplicabile. Articolul 49 include o clauză de menținere a nivelului de protecție. Articolul 50 conține dispoziții privind transpunerea prezentei directive. Articolul 51 prevede data intrării în vigoare a directivei, iar articolul 52 prevede cui i se adresează aceasta.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Scopul prezentei directive este de a oferi un cadru cuprinzător pentru combaterea efectivă a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice la nivelul Uniunii. În acest sens, directiva consolidează măsurile existente și introduce măsuri în următoarele domenii: definirea infracțiunilor și a pedepselor relevante, protecția victimelor și accesul la justiție, sprijinirea victimelor, prevenire, coordonare și cooperare.
- (2) Egalitatea de gen și nediscriminarea sunt valori fundamentale ale Uniunii și, totodată, drepturi fundamentale consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolele 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”). Violența împotriva femeilor și violența domestică periclitează aceste principii, subminând dreptul femeilor și al fetelor la egalitate în toate aspectele vieții.
- (3) Violența împotriva femeilor și violența domestică încalcă drepturi fundamentale, cum ar fi dreptul la demnitate umană, dreptul persoanei la viață și integritate, interzicerea tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, dreptul la respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal, precum și drepturile copilului, astfel cum sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (4) Prezenta directivă ar trebui să se aplice comportamentelor infracționale care constituie violență împotriva femeilor sau violență domestică, astfel cum sunt incriminate în dreptul Uniunii sau în dreptul intern. Din această categorie fac parte infracțiunile definite în prezenta directivă, și anume violul, mutilarea genitală feminină, partajarea neconsensuală de materiale cu caracter intim sau manipulate, urmărirea cibernetică, hărțuirea pe internet, instigarea cibernetică la violență sau ură și comportamentele infracționale reglementate de alte instrumente ale Uniunii, în special de

¹ JO C , , p. .

Directivele 2011/36/UE² și 2011/93/UE³ ale Parlamentului European și ale Consiliului, care definesc infracțiunile referitoare la exploatarea sexuală a copiilor și la traficul de persoane în scopul exploatarei sexuale. În cele din urmă, anumite infracțiuni prevăzute în dreptul intern se încadrează la definiția violenței împotriva femeilor. Printre acestea se numără infracțiuni cum ar fi feminicidul, hărțuirea sexuală, abuzul sexual, urmărirea în scopul hărțuirii, căsătoria timpurie și căsătoria forțată, avortul forțat, sterilizarea forțată și diferite forme de violență cibernetică, cum ar fi hărțuirea sexuală online, comportamentul agresiv pe internet sau primirea nesolicitată de materiale cu conținut sexual explicit. Violența domestică este o formă de violență care poate fi incriminată în mod specific în temeiul dreptului intern sau poate fi inclusă în categoria infracțiunilor săvârșite în cadrul familiei sau al unității domestice sau între foști sau actuali soți.

- (5) Măsurile prevăzute în prezenta directivă au fost concepute cu scopul de a răspunde nevoilor specifice ale femeilor și fetelor, având în vedere faptul că acestea sunt afectate în mod disproporționat de formele de violență reglementate de prezenta directivă, și anume de violența împotriva femeilor și de violența domestică. Cu toate acestea, prezenta directivă recunoaște faptul că și alte persoane pot fi victime ale acestor forme de violență și ar trebui să beneficieze de măsurile prevăzute în directivă. Prin urmare, termenul „victimă” ar trebui să se refere la toate persoanele, indiferent de sex sau gen.
- (6) Din cauza vulnerabilității lor, copiii care sunt martori ai violenței împotriva femeilor sau ai violenței domestice suferă traume emoționale directe, care le afectează dezvoltarea. Prin urmare, acești copii ar trebui considerați victime și ar trebui să beneficieze de măsuri specifice de protecție.
- (7) Violența împotriva femeilor reprezintă o manifestare persistentă a discriminării structurale împotriva femeilor, rezultată din relațiile istoric inegale dintre femei și bărbați. Este o formă de violență pe criterii de gen, care este provocată în principal femeilor și fetelor de către bărbați. Aceasta își are originea în rolurile, comportamentele, activitățile și atributele construite social, pe care o societate dată le consideră adecvate pentru femei și bărbați, cunoscute în general sub denumirea de „gen”.
- (8) Violența domestică este o problemă socială gravă, care rămâne adesea ascunsă. Aceasta poate cauza traume psihologice și fizice grave, cu consecințe severe, din cauză că autorul infracțiunii este, de regulă, o persoană pe care victimele o cunosc și în care s-ar aștepta să poată avea încredere. Astfel de acte de violență pot lua diverse forme, inclusiv de ordin fizic, sexual, psihologic și economic. Violența domestică se poate manifesta indiferent dacă autorul infracțiunii locuiește sau a locuit împreună cu victima.
- (9) Având în vedere particularitățile aferente acestor tipuri de infracțiuni, este necesar să se stabilească un set cuprinzător de norme care să abordeze în mod expres problema persistentă a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și să răspundă nevoilor specifice ale victimelor unei astfel de violențe. Dispozițiile în vigoare la

² Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

³ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

nivelul Uniunii și la nivel național s-au dovedit insuficiente pentru a combate și a preveni efectiv violența împotriva femeilor și violența domestică. În special, Directivele 2011/36/UE și 2011/93/UE se concentrează asupra unor forme specifice ale acestei violențe, în timp ce Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴ stabilește cadrul general pentru victimele criminalității. Deși oferă unele garanții pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, aceasta nu este în măsură să răspundă nevoilor specifice ale victimelor.

- (10) Prezenta directivă sprijină angajamentele internaționale asumate de statele membre pentru a combate și a preveni violența împotriva femeilor și violența domestică, în special Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW)⁵ și, după caz, Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul”)⁶ și Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind eliminarea violenței și a hărțuirii în lumea muncii, semnată la 21 iunie 2019 la Geneva.
- (11) Violența împotriva femeilor și violența domestică pot fi agravate în cazul în care se intersectează cu discriminarea pe criterii de sex și pe alte motive de discriminare interzise de dreptul Uniunii, și anume naționalitatea, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, trăsăturile genetice, limba, religia sau credința, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, bunurile, nașterea, dizabilitatea, vârsta sau orientarea sexuală. Prin urmare, statele membre ar trebuie să acorde atenția cuvenită victimelor afectate de o astfel de discriminare intersecțională prin dispunerea de măsuri specifice în cazul în care se constată prezența unor forme de discriminare intersecțională. În special, femeile lesbiene, bisexuale, transgen, nonbinare, intersexuale și queer (LBTIQ), femeile cu dizabilități și femeile cu origine rasială sau etnică minoritară sunt expuse unui risc sporit de a fi victime ale violenței pe criterii de gen.
- (12) Victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice sunt expuse unui risc sporit de intimidare, răzbunare, victimizare secundară și repetată. Prin urmare, ar trebui să se acorde o atenție deosebită acestor riscuri și necesității de a proteja demnitatea și integritatea fizică a acestor victime.
- (13) Violul intră în categoria celor mai grave infracțiuni care încalcă integritatea sexuală a unei persoane, fiind o infracțiune care afectează în mod disproporționat femeile. Acesta implică un dezechilibru de putere între autorul infracțiunii și victimă, care îi permite autorului infracțiunii să exploateze sexual victima în scopuri precum obținerea unei satisfacții personale, afirmarea dominației, obținerea recunoașterii sociale, promovare sau, eventual, obținerea unor câștiguri financiare. În multe state membre, pentru a constitui infracțiune, violul trebuie să aibă loc în urma uzului de forță, a amenințării sau a constrângerii. Alte state membre invocă exclusiv condiția ca victima să nu fi consimțit la actul sexual. Protecția deplină a integrității sexuale a victimelor este asigurată numai în cazul acestei din urmă abordări. Prin urmare, este necesar să se

⁴ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

⁵ [Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei](#) (CEDAW), Adunarea Generală a ONU, 1979.

⁶ [Convenția privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice](#) (Convenția de la Istanbul), Consiliul Europei (2011).

asigure o protecție egală în întreaga Uniune prin stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii de viol asupra femeilor. .

- (14) Violul ar trebui să includă în mod explicit toate tipurile de penetrare sexuală, cu orice parte a corpului sau cu orice obiect. Având în vedere că, frecvent, infracțiunea de viol nu se săvârșește cu abuz fizic sau cu uz de forță, lipsa consimțământului ar trebui să fie elementul central și constitutiv al definiției violului. Consimțământul acordat inițial ar trebui să poată fi retras în orice moment în timpul actului, conform autonomiei sexuale a victimei, și nu ar trebui să constituie în mod automat consimțământ pentru acte viitoare. Penetrarea sexuală neconsensuală ar trebui să constituie viol chiar și atunci când este comisă împotriva soțului/soției sau a partenerului intim.
- (15) În ceea ce privește infracțiunile care constituie viol, infractorii care au fost condamnați în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură ar trebui să fie obligați să participe la programe de intervenție pentru a atenua riscul de recidivă.
- (16) Pentru a aborda vătămarea ireparabilă și cu consecințe pe tot parcursul vieții cauzată de mutilarea genitală feminină asupra victimelor, această infracțiune ar trebui să fie tratată în mod specific și adecvat în dreptul penal. Mutilarea genitală feminină este o practică de exploatare efectuată asupra organelor sexuale ale unei fete sau femei, în scopul menținerii și afirmării dominației asupra femeilor și fetelor și al exercitării controlului social asupra sexualității fetelor și femeilor. Uneori, această practică este efectuată în contextul căsătoriei copiilor, al căsătoriei forțate sau al violenței domestice. Mutilarea genitală feminină poate avea loc sub forma unei practici tradiționale efectuate de anumite comunități asupra membrilor săi care sunt femei. Aceasta ar trebui să acopere practicile efectuate din alte motive decât cele medicale. Termenul „extirpare” ar trebui să se refere la îndepărtarea parțială sau totală a clitorisului și a *labia majora*. „Infibulare” ar trebui să se refere la închiderea *labia majora* prin coaserea parțială a labiilor exterioare ale vulvei pentru a îngusta orificiul vaginal. Termenul „efectuarea oricărei alte mutilări” ar trebui să se refere la toate modificările fizice ale organelor genitale feminine.
- (17) Este necesar să se prevadă definiții armonizate ale infracțiunilor și pedepselor pentru anumite forme de violență cibernetică. Violența cibernetică vizează și afectează îndeosebi politicienele, jurnalistele și apărătoarele drepturilor omului. Aceasta poate avea drept efect reducerea la tăcere a femeilor și împiedicarea participării acestora la viața socială pe picior de egalitate cu bărbații. Violența cibernetică, de asemenea, afectează în mod disproporționat femeile și fetele în medii educaționale, cum ar fi în școli și universități, cu consecințe grave asupra formării lor continue și asupra sănătății lor mintale, ceea ce poate conduce, în cazuri extreme, la suicid.
- (18) Utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor prezintă riscul unei amplificări facile, rapide și pe scară largă a anumitor forme de violență cibernetică, efectul constând în provocarea sau agravarea vătămării profunde și îndelungate a victimei. Potențialul unei astfel de amplificări, care este o condiție prealabilă pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de violență cibernetică definite în prezenta directivă, ar trebui să se reflecte în elementul care vizează asigurarea accesului la anumite materiale pentru o „multitudine” de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor. Termenul „multitudine” ar trebui să fie înțeles ca referindu-se la ajungerea la un număr semnificativ de utilizatori finali ai tehnologiilor în cauză, permițând astfel un acces semnificativ la materialele respective și posibila distribuție ulterioară a acestora. Acest termen ar trebui interpretat și aplicat având în vedere

circumstanțele relevante, inclusiv tehnologiile utilizate pentru asigurarea accesului la materiale și mijloacele pe care le oferă aceste tehnologii în sensul amplificării.

- (19) În special din cauza tendinței de distribuire și de săvârșire facilă, rapidă și pe scară largă, dar și a caracterului său intim, asigurarea accesului neconsensual la imagini, înregistrări video sau materiale cu caracter intim care prezintă activități sexuale, pentru o multitudine de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, poate fi extrem de dăunătoare pentru victime. Infracțiunea prevăzută în prezenta directivă ar trebui să acopere toate tipurile de astfel de materiale, cum ar fi imaginile, fotografiile și înregistrările video, inclusiv imaginile, înregistrările audio și înregistrările video sexualizate. Aceasta ar trebui să se refere la situații în care asigurarea accesului la materiale pentru o multitudine de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, are loc fără consimțământul victimei, indiferent dacă victima a consimțit la producerea respectivelor materiale sau este posibil să le fi transmis unei anumite persoane. Infracțiunea ar trebui să includă, de asemenea, producția sau manipularea neconsensuală a materialelor, de exemplu prin editare de imagini, făcând să pară ca și cum o altă persoană practică activități sexuale, în măsura în care materialele devin, ulterior, accesibile pentru o multitudine de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, fără consimțământul persoanei în cauză. O astfel de producție sau manipulare ar trebui să includă fabricarea de producții „deepfake”, în cazul cărora materialele par a prezenta în mod veridic o persoană, obiecte, locuri, alte entități sau evenimente care există și în care se prezintă activitățile sexuale ale unei alte persoane, părând pentru ceilalți autentice sau veridice. Pentru a proteja în mod efectiv victimele împotriva unui astfel de comportament, ar trebui să fie reglementată și amenințarea de a manifesta un astfel de comportament.
- (20) Urmărirea cibernetică este o formă modernă de violență care este adesea săvârșită împotriva membrilor de familie sau împotriva persoanelor care locuiesc în aceeași gospodărie, dar care este săvârșită și de foști parteneri sau de cunoștințe. De regulă, autorul infracțiunii utilizează tehnologia în mod abuziv pentru a proceda la intensificarea manifestării unui comportament de tip coercitiv și de dominare, precum și la acțiuni de manipulare și de supraveghere, sporind astfel teama, anxietatea și izolarea treptată a victimei față de prieteni și familie. Prin urmare, ar trebui stabilite norme minime privind urmărirea cibernetică. Infracțiunea de urmărire cibernetică ar trebui să includă supravegherea continuă a victimei, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, fără consimțământul acesteia sau fără o autorizație legală. Acest lucru ar putea fi posibil prin prelucrarea datelor cu caracter personal ale victimei, de exemplu prin furt de identitate sau prin obținerea acestor date prin spionarea diverselor platforme de comunicare socială sau de mesagerie, a e-mailurilor sau a telefonului victimei, prin furtul de parole sau piratarea dispozitivelor victimei pentru a-i accesa spațiile private, prin instalarea de aplicații de geolocalizare, inclusiv de tip „stalkerware”, sau prin furtul dispozitivelor victimei. În plus, urmărirea ar trebui să includă monitorizarea victimelor fără consimțământul acestora sau fără o autorizare, prin dispozitive tehnologice conectate prin internetul obiectelor, cum ar fi aparatele electrocasnice inteligente.
- (21) Ar trebui stabilite norme minime privind infracțiunea de hărțuire pe internet pentru a contracara inițierea unui atac împreună cu părți terțe sau participarea la un astfel de atac îndreptat împotriva unei alte persoane, prin asigurarea accesului unei multitudini de utilizatori finali la materiale cu caracter de amenințare sau insultător. Astfel de atacuri ample, inclusiv atacurile în grup (de tip „mob”) coordonate online, se pot

transforma în agresiuni offline sau pot provoca traume psihologice semnificative și, în cazuri extreme, victima poate recurge la suicid. Adesea, aceste atacuri vizează (femeile) care sunt figuri proeminente în rolul lor de politician sau jurnalist sau alte persoane de renume, însă pot să apară și în contexte diferite, de exemplu în campusuri sau în școli. Această violență cibernetică ar trebui abordată în special în cazul în care atacurile au loc pe scară largă, de exemplu sub forma hărțuirii în cascadă (de tip „pile-on”) comise de un număr semnificativ de persoane.

- (22) În ultimii ani, creșterea gradului de utilizare a internetului și a platformelor de comunicare socială a dus la o creștere accentuată a instigării publice la violență și la ură, inclusiv pe criterii de sex sau gen. Difuzarea facilă, rapidă și pe scară largă a discursurilor de instigare la ură în mediul digital este amplificată de efectul de dezinhibare online, întrucât presupusul anonim pe internet și sentimentul de impunitate reduc inhibiția persoanelor de a se implica în astfel de discursuri. Femeile sunt adesea ținta urii cu caracter sexist și misogin în mediul online, care se poate transforma în infracțiune motivată de ură în mediul offline. Acest comportament trebuie să fie interceptat într-un stadiu incipient. Limbajul utilizat în cazul acestui tip de instigare nu se referă întotdeauna în mod direct la sexul sau genul persoanei (persoanelor) vizate, însă motivația pârținitoare poate fi dedusă din conținutul sau contextul general al instigării.
- (23) Infracțiunea de instigare cibernetică la violență sau la ură presupune că instigarea nu este exprimată într-un context pur privat, ci în mod public, prin utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor. Prin urmare, ar fi necesară diseminarea către public, care ar trebui înțeleasă ca implicând asigurarea accesului la un anumit material care instigă la violență sau ură, prin intermediul tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor, pentru un număr potențial nelimitat de persoane, și anume asigurarea accesului facil al utilizatorilor în general la material, fără o intervenție suplimentară din partea persoanei care a furnizat materialul, indiferent dacă persoanele în cauză accesează efectiv sau nu respectivele informații. În consecință, în cazul în care accesul la material necesită înregistrarea sau admiterea într-un grup de utilizatori, informațiile respective ar trebui considerate ca fiind diseminate către public numai în cazul în care utilizatorii care doresc să acceseze materialul sunt înregistrați sau admiși în mod automat, fără intervenția umană pentru o decizie sau o selecție vizând persoanele cărora să li se acorde accesul. Atunci când evaluează dacă materialul poate constitui instigare la ură sau violență, autoritățile competente ar trebui să țină seama de drepturile fundamentale în ceea ce privește libertatea de exprimare, astfel cum sunt consacrate la articolul 11 din cartă.
- (24) Victimele ar trebui să aibă posibilitatea de a raporta cu ușurință infracțiunile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, fără a fi supuse victimizării secundare sau repetate. În acest scop, pentru raportarea unor astfel de infracțiuni, statele membre ar trebui să ofere posibilitatea de a depune plângeri online sau prin intermediul altor tehnologii ale informației și comunicațiilor. Victimele violenței cibernetice ar trebui să aibă posibilitatea de a încărca materiale referitoare la raportul depus, cum ar fi capturi de ecran ale presupusului comportament violent.
- (25) În cazul violenței domestice și al violenței împotriva femeilor, în special atunci când astfel de acte sunt comise de membri ai familiei apropiate sau de parteneri intimi, este posibil ca din cauza presiunii exercitate de autorul infracțiunii asupra victimelor, acestea din urmă să se teamă să contacteze autoritățile competente, chiar dacă viața lor este în pericol. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că normele de confidențialitate pe care le instituie nu constituie un obstacol pentru profesioniștii

relevanți, cum ar fi profesioniștii din domeniul sănătății, în ceea ce privește raportarea către autoritățile competente, în cazul în care aceștia au motive întemeiate să considere că viața victimei este amenințată de un risc iminent de vătămare fizică gravă. În mod similar, cazurile de violență domestică sau de violență împotriva femeilor care afectează copiii sunt adesea sesizate numai de părți terțe care observă faptul că respectivul copil prezintă un comportament neobișnuit sau semne de vătămare fizică. Copiii trebuie să fie efectiv protejați împotriva unor astfel de forme de violență și trebuie întreprinse cu promptitudine măsuri adecvate. Prin urmare, nici profesioniștii relevanți care vin în contact cu victime copii sau potențiale victime copii, inclusiv profesioniștii din domeniul sănătății și al educației, nu ar trebui să fie constrânși de cerința privind confidențialitatea în cazul în care au motive întemeiate să considere că au fost săvârșite acte grave de violență împotriva copilului, astfel cum sunt acestea prevăzute în prezenta directivă, sau că sunt de așteptat alte acte grave de violență. În cazul în care profesioniștii raportează astfel de cazuri de violență, statele membre ar trebui să se asigure că nu este angajată răspunderea acestora pentru nerespectarea confidențialității.

- (26) Pentru a combate neraportarea în cazurile în care victima este un copil, ar trebui stabilite proceduri de raportare sigure și adaptate copiilor. Printre acestea, se poate include utilizarea unui limbaj simplu și accesibil în cadrul audierilor efectuate de autoritățile competente.
- (27) Întârzierile în prelucrarea plângerilor privind violența împotriva femeilor și violența domestică pot constitui riscuri deosebite pentru victimele acestor acte de violență, având în vedere că acestea ar putea fi în continuare în pericol iminent, deoarece adesea autorii infracțiunii ar putea fi membri apropiați ai familiei victimei sau soț/soție. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să dispună de o experiență suficientă și de instrumente eficiente de anchetă pentru investigarea și urmărirea penală a unor astfel de infracțiuni.
- (28) Victimele violenței domestice și ale violenței împotriva femeilor au nevoie, de regulă, de protecție imediată sau de sprijin specific, de exemplu în cazul violenței partenerului intim, unde rata de recidivă tinde să fie ridicată. Prin urmare, chiar de la primul contact între autoritățile competente și victimă sau de îndată ce apare suspiciunea că persoana în cauză este o victimă a violenței împotriva femeilor sau a violenței domestice, ar trebui efectuată o evaluare individuală menită să identifice nevoile victimei în materie de protecție. Aceasta poate fi efectuată înainte ca victima să fi raportat în mod oficial o infracțiune sau în mod proactiv, în cazul în care infracțiunea este raportată de o parte terță.
- (29) Atunci când se evaluează nevoile victimelor în materie de protecție și de sprijin, principala preocupare ar trebui să fie reprezentată de garantarea siguranței victimei și de oferirea de sprijin adaptat, ținând seama, printre altele, de circumstanțele individuale ale victimei. Astfel de circumstanțe care necesită o atenție specială ar putea include cazurile în care victima este însărcinată, este dependentă de autorul infracțiunii sau are o relație cu acesta.
- (30) Pentru a oferi sprijin și protecție cuprinzătoare victimelor, toate autoritățile competente și organismele relevante, fără a se limita la autoritățile de aplicare a legii și la autoritățile judiciare, ar trebui să se implice în evaluarea riscurilor la care sunt expuse victimele și în adoptarea de măsuri de sprijin adecvate, pe baza unor orientări clare emise de statele membre. Aceste orientări ar trebui să cuprindă factorii care trebuie luați în considerare atunci când se evaluează riscul pe care îl prezintă autorul

infracțiunii sau persoana suspectată, inclusiv faptul că este posibil ca persoanele suspectate acuzate de comiterea unor infracțiuni minore să fie la fel de periculoase ca cele acuzate de comiterea unor infracțiuni mai grave, în special în cazurile de violență domestică și de urmărire în scopul hărțuirii.

- (31) Din cauza vulnerabilității lor la victimizare secundară și repetată, la intimidare și la răzbunare, precum și a faptului că suferă traume emoționale care le afectează dezvoltarea, copiii victimei ar trebui să beneficieze de aceleași măsuri de protecție ca cele acordate victimei. Alte persoane aflate în întreținerea victimei, cum ar fi adulții cu dizabilități sau persoanele dependente în vârstă cărora victima le oferă îngrijire, pot suferi traume emoționale similare și, prin urmare, ar trebui să beneficieze de aceleași măsuri de protecție.
- (32) Victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice au adesea nevoie de sprijin specific. Pentru a se asigura că acestea primesc efectiv oferte de sprijin, autoritățile competente ar trebui să direcționeze victimele către servicii de sprijin adecvate. Acest lucru ar trebui să fie valabil în special în cazul în care nevoile specifice de sprijin ale victimei au fost identificate în urma unei evaluări individuale. În acest caz, serviciile de sprijinire ar trebui să fie în măsură să ajungă la victimă chiar și fără consimțământul acesteia. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ale victimelor de către autoritățile competente, statele membre ar trebui să se asigure că prelucrarea se realizează în baza legii, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul (6) alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁷. Astfel de acte legislative ar trebui să includă garanții adecvate în materie protecție a datelor cu caracter personal, care să respecte esența dreptului la protecția datelor și să prevadă măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanelor. În cazul în care autoritățile competente transferă datele cu caracter personal ale victimelor către servicii de sprijinire pentru direcționarea victimelor, acestea ar trebui să se asigure că datele transferate se limitează la ceea ce este necesar pentru a informa serviciile cu privire la circumstanțele cazului, astfel încât victimele să beneficieze de sprijin și protecție adecvate.
- (33) Statele membre ar trebui să adopte măsurile necesare pentru a asigura posibilitatea emiterii de ordine de interdicție de urgență, de ordine de restricție și de protecție, pentru a asigura protecția efectivă a victimelor și a persoanelor aflate în întreținerea acestora.
- (34) Statele membre ar trebui să se asigure că se pot emite ordine de interdicție de urgență în situații de pericol iminent, cum ar fi atunci când vătămarea este iminentă sau s-a materializat deja și este probabil să se producă din nou.
- (35) Prin intermediul ordinilor de protecție, autorului infracțiunii sau persoanei suspectate i se poate interzice să aibă acces în anumite localități; să se apropie de victimă sau de persoana aflată în întreținerea acesteia la o distanță mai mică decât cea prevăzută sau să contacteze aceste persoane, inclusiv prin utilizarea de interfețe online, precum și să dețină arme de foc sau arme letale, acolo unde este cazul.

⁷ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (Text cu relevanță pentru SEE)([JO L 119, 4.5.2016, p. 1](#)).

- (36) Pentru a garanta eficacitatea ordinelor de interdicție de urgență, de restricție și de protecție, ar trebui aplicate pedepse în cazul nerespectării acestor ordine. Aceste pedepse pot fi de natură penală sau de altă natură juridică și pot include pedepse cu închisoarea, amenzi sau orice altă pedeapsă eficace, proporțională și disuasivă prevăzută de lege.
- (37) Prezentarea de probe privind comportamentul sexual din trecut pentru a contesta credibilitatea și lipsa consimțământului victimelor în cazurile de violență sexuală, în special în cazurile de viol, poate consolida perpetuarea stereotipurilor cu efecte dăunătoare asupra victimelor și poate cauza victimizarea repetată sau secundară. Prin urmare, fără a aduce atingere dreptului la apărare, întrebările, cercetările și probele referitoare la comportamentul sexual din trecut al victimei nu ar trebui să fie permise în cadrul cercetărilor penale și al procedurilor judiciare.
- (38) Având în vedere complexitatea și gravitatea infracțiunilor de violență împotriva femeilor și de violență domestică, precum și nevoile specifice de sprijin ale victimelor, statele membre ar trebui să se asigure că organismele desemnate oferă sprijin suplimentar și previn astfel de infracțiuni. Având în vedere expertiza lor în materie de discriminare pe criterii de sex, organismele naționale de promovare a egalității, înființate în conformitate cu Directivele 2004/113/CE⁸, 2006/54/CE⁹ și 2010/41/UE¹⁰ ale Parlamentului European și ale Consiliului, au capacitatea de a duce la îndeplinire aceste sarcini. În plus, aceste organisme ar trebui să aibă calitate procesuală pentru a acționa fie în numele, fie în sprijinul victimelor tuturor formelor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică în cadrul procedurilor judiciare, inclusiv în ceea ce privește cererile de despăgubire și de eliminare a conținutului ilegal online, cu acordul victimelor. Aici ar trebui să se includă și posibilitatea de a introduce o acțiune comună fie în numele, fie în sprijinul mai multor victime. Pentru a permite acestor organisme să își îndeplinească sarcinile în mod eficace, statele membre ar trebui să se asigure că acestea dispun de suficiente resurse umane și financiare.
- (39) Anumite infracțiuni reglementate prin prezenta directivă presupun un risc sporit de victimizare repetată, prelungită sau chiar continuă. Acest risc se manifestă în special în legătură cu infracțiunile care presupun asigurarea accesului la materiale care rezultă în urma anumitor infracțiuni de violență cibernetică, pentru o multitudine de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, având în vedere ușurința și rapiditatea cu care astfel de materiale pot fi distribuite pe scară largă și dificultățile adesea întâlnite în ceea ce privește eliminarea unor astfel de materiale. Acest risc persistă, de regulă, chiar și după pronunțarea unei condamnări. Prin urmare, pentru a proteja în mod efectiv drepturile victimelor acestor infracțiuni, statele membre ar trebui să aibă obligația de a adopta măsuri corespunzătoare în vederea eliminării materialelor în cauză. Având în vedere că este posibil ca eliminarea la sursă să nu fie întotdeauna fezabilă, de exemplu, din cauza unor dificultăți de natură juridică sau practică legate de executarea sau de aplicarea unui ordin de eliminare, statelor

⁸ Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii ([JO L 373, 21.12.2004, p. 37](#)).

⁹ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) ([JO L 204, 26.7.2006, p. 23](#)).

¹⁰ Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ([JO L 180, 15.7.2010, p. 1](#)).

membre ar trebui să li se permită, de asemenea, să prevadă măsuri de blocare a accesului la materialele respective.

- (40) Aceste măsuri ar trebui să includă, în special, împuternicirea autorităților judiciare naționale să emită ordine adresate furnizorilor de servicii intermediare, prin care acestora din urmă să li se ceară să elimine sau chiar să blocheze accesul la unul sau mai multe materiale specifice în cauză. Aceste ordine ar trebui să fie emise în urma unei cereri motivate și fundamentate în mod suficient din partea victimei. Având în vedere rapiditatea cu care aceste materiale se pot răspândi în mediul online și timpul care poate fi necesar pentru finalizarea procedurilor penale împotriva persoanelor suspectate de a fi săvârșit infracțiunile relevante, este necesar, pentru protecția efectivă a drepturilor victimelor, să se prevadă posibilitatea emiterii unor astfel de ordine prin intermediul unor măsuri provizorii, sub rezerva respectării anumitor condiții, chiar înainte de finalizarea procedurilor penale.
- (41) Orice astfel de măsuri de eliminare sau de blocare a accesului, inclusiv, în special, ordinele emise în acest sens, sunt de natură să afecteze drepturile și interesele altor părți decât victimele, cum ar fi persoanele care furnizează materialele, furnizorii de servicii intermediare ale căror servicii pot fi utilizate și utilizatorii finali ai serviciilor respective, precum și interesul general. Prin urmare, ar trebui să se asigure că aceste ordine și alte măsuri pot fi adoptate numai în mod transparent și că sunt prevăzute garanții adecvate, astfel încât să se asigure că acestea rămân limitate la ceea ce este necesar și proporțional, că securitatea juridică este garantată, că toate părțile afectate își pot exercita dreptul de a recurge la căi efective de atac în conformitate cu dispozițiile dreptului intern și că se obține un echilibru echitabil între toate drepturile și interesele implicate, inclusiv drepturile fundamentale ale tuturor părților interesate, în conformitate cu dispozițiile cartei. În cadrul procedurii referitoare la măsurile provizorii, o importanță deosebită trebuie acordată efectuării unei analize atente a tuturor drepturilor și intereselor aflate în joc, de la caz la caz. Aceste ordine ar trebui, ca regulă generală, să fie adresate furnizorului specific de servicii intermediare care este cel mai în măsură să acționeze, în special astfel încât să se limiteze eventualele efecte negative asupra libertății de exprimare și de informare.
- (42) Dispozițiile prezentei directive în ceea ce privește ordinele și alte măsuri de eliminare și de blocare a accesului la materiale relevante nu ar trebui să aducă atingere normelor relevante cuprinse în Regulamentul XX/YYYY *[propunerea de regulament privind o piață unică pentru serviciile digitale]*. În special, aceste ordine ar trebui să respecte interdicția de a impune obligații generale de monitorizare sau de cercetare activă a faptelor, precum și cerințele specifice ale acestui regulament în ceea ce privește ordinele de eliminare a conținutului ilegal online.
- (43) Având în vedere importanța potențială a materialelor care pot face obiectul ordinelor sau al altor măsuri întreprinse în temeiul prezentei directive pentru a elimina sau a bloca accesul la acestea în scopul cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor relevante în baza dreptului penal, ar trebui să se adopte măsurile necesare care să permită autorităților competente să obțină și să păstreze în siguranță astfel de materiale, atunci când este necesar. Aceste măsuri ar putea consta, de exemplu, în impunerea obligației ca furnizorii relevanți de servicii intermediare să transmită materialele către autoritățile respective sau să păstreze materialele pentru o perioadă limitată care să nu depășească ceea ce este necesar. Orice astfel de măsuri ar trebui să asigure securitatea materialelor, să rămână limitate la ceea ce este rezonabil și să respecte normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal.

- (44) Pentru a evita victimizarea secundară, victimele ar trebui să aibă posibilitatea să obțină despăgubiri pe parcursul procedurilor penale. Despăgubirea din partea autorului infracțiunii ar trebui să fie integrală și nu ar trebui să fie restricționată de un plafon prestabilit. Aceasta ar trebui să acopere toate vătămrile și traumele cu care s-au confruntat victimele și cheltuielile suportate pentru gestionarea prejudiciului, inclusiv, printre altele, costul terapiei, impactul asupra situației profesionale a victimei, pierderile de venituri, daunele psihologice și prejudiciul moral cauzate de încălcarea demnității. Quantumul despăgubirii ar trebui să reflecte faptul că victimele violenței domestice ar putea fi nevoite să renunțe la viața lor obișnuită pentru a căuta un loc sigur, ceea ce implică o posibilă schimbare a locului de muncă sau găsirea de noi școli pentru copii sau chiar crearea unei noi identități.
- (45) Asistența și sprijinul pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice ar trebui să fie acordate înainte de începerea procedurilor penale, pe parcursul acestora și pentru o perioadă de timp corespunzătoare după încheierea procedurilor penale, de exemplu, în cazul în care tratamentul medical este în continuare necesar pentru a remedia consecințele fizice sau psihologice grave ale violenței sau în cazul în care siguranța victimei este periclitată în special din cauza declarațiilor făcute de victimă în cadrul respectivelor proceduri.
- (46) Serviciile de sprijin specializate ar trebui să acorde sprijin victimelor tuturor formelor de violență împotriva femeilor și ale violenței domestice, inclusiv ale violenței sexuale, ale mutilării genitale feminine, ale căsătoriei forțate, ale avortului forțat și sterilizării forțate, ale hărțuirii sexuale și ale diferitelor forme de violență cibernetică.
- (47) Serviciile de sprijin specializate ar trebui să ofere victimelor sprijin adaptat nevoilor specifice ale acestora, indiferent dacă există sau nu o plângere oficială. Aceste servicii ar putea fi oferite pe lângă serviciile generale de sprijin pentru victime sau ca parte integrantă a acestora, acestea din urmă putând face apel la entitățile existente care oferă sprijin specializat. Sprijinul acordat de serviciile de sprijin specializate poate fi acordat de autoritățile naționale, de organizațiile de sprijinire a victimelor sau de alte organizațiile neguvernamentale. Acestea ar trebui să beneficieze de suficiente resurse umane și financiare și, în cazul în care serviciile sunt oferite de organizații neguvernamentale, statele membre ar trebui să se asigure că acestea primesc fonduri adecvate.
- (48) Victimele violenței domestice și ale violenței împotriva femeilor au, de regulă, nevoi multiple în materie de protecție și de sprijin. Pentru a răspunde acestor nevoi în mod eficace, statele membre ar trebui să ofere aceste servicii în același spațiu sau să asigure coordonarea acestor servicii prin intermediul unui punct de contact central. Pentru a asigura, de asemenea, accesul victimelor din regiuni îndepărtate sau care nu pot ajunge fizic la astfel de centre, statele membre ar trebui să prevadă accesul online la astfel de servicii. Acest lucru ar trebui să implice crearea unui site web unic și actualizat, care să prezinte toate informațiile relevante privind serviciile de sprijin și protecție disponibile și accesul la acestea (punct unic de acces online). Site-ul web ar trebui să respecte cerințele de accesibilitate pentru persoane cu dizabilități.
- (49) Serviciile specializate de sprijin, inclusiv adăposturile și centrele de primire în regim de urgență în caz de viol, ar trebui considerate esențiale în timpul crizelor și al stărilor de urgență, inclusiv în timpul crizelor sanitare. Aceste servicii ar trebui menținute în situațiile menționate, atunci când cazurile de violență domestică și violență împotriva femeilor tind să crească.

- (50) Natura traumatizantă a violenței sexuale, inclusiv a violului, necesită un răspuns deosebit de sensibil din partea unui personal instruit și specializat. Victimele acestui tip de violență au nevoie de asistență medicală și post-traumatică imediată, combinată cu examinări medico-legale imediate, în vederea recoltării probelor necesare pentru urmărirea penală. Ar trebui să existe un număr suficient de centre de trimitere a cazurilor de criză în urma violului sau a violenței sexuale, care să fie răspândite în mod corespunzător pe teritoriul fiecărui stat membru. În mod similar, victimele mutilării genitale feminine, care sunt adesea fete, au de obicei nevoie de sprijin specific. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că oferă sprijin specific, adaptat nevoilor acestor victime.
- (51) Hărțuirea la locul de muncă este considerată discriminare pe criterii de sex în temeiul Directivelor 2004/113/CE, 2006/54/CE și 2010/41/UE. Având în vedere că hărțuirea sexuală la locul de muncă are consecințe negative semnificative atât pentru victime, cât și pentru angajatori, serviciile externe de consiliere ar trebui să acorde, atât victimelor, cât și angajatorilor, consiliere cu privire la abordarea în mod adecvat a unor astfel de cazuri la locul de muncă, la căile de atac aflate la dispoziția angajatorului pentru a îndepărta autorul infracțiunii de la locul de muncă și la oferirea posibilității de conciliere timpurie, dacă victima dorește acest lucru.
- (52) Statele membre ar trebui să se asigure că liniile telefonice de urgență naționale funcționează sub numărul armonizat la nivelul UE [116016] și că acest număr este promovat pe scară largă ca număr public, gratuit și disponibil 24 de ore din 24. Sprijinul acordat ar trebui să includă consiliere în situații de criză și ar trebui să fie în măsură să direcționeze victimele către servicii de tip față în față, cum ar fi adăposturile, centrele de consiliere sau poliția.
- (53) Adăposturile joacă un rol esențial în protejarea victimelor împotriva actelor de violență. Pe lângă asigurarea unui loc sigur de ședere, adăposturile ar trebui să ofere sprijinul necesar în ceea ce privește problemele interconectate legate de sănătatea și situația financiară a victimelor și de bunăstarea copiilor acestora, pregătind în ultimă instanță victimele pentru o viață autonomă.
- (54) Pentru a răspunde în mod eficace consecințelor negative asupra copiilor victime, măsurile de sprijin pentru copii ar trebui să includă consiliere psihologică adecvată vârstei, alături de îngrijire pediatrică dacă este necesar, și să fie întreprinse de îndată ce autoritățile competente au motive întemeiate să considere că este posibil ca respectivii copii să fi fost victime ale violenței, inclusiv martori ai violenței. Atunci când se acordă sprijin victimelor care sunt copii, drepturile copilului, astfel cum sunt prevăzute la articolul 24 din cartă, ar trebui să fie considerate primordiale.
- (55) Pentru a asigura siguranța copiilor în timpul eventualelor vizite ale unui autor al infracțiunii sau ale unei persoane suspectate care are răspundere părintească și drept de vizită, statele membre ar trebui să se asigure că sunt puse la dispoziție spații neutre supravegheate, inclusiv birouri de protecție a copilului sau de asistență socială, astfel încât vizitele să poată avea loc în acestea, în interesul superior al copilului. Dacă este necesar, vizitele ar trebui să aibă loc în prezența funcționarilor de la serviciul de protecție a copilului sau de asistență socială. În cazul în care este necesar să se asigure cazare provizorie, copiii ar trebui să fie cazați, cu prioritate, împreună cu deținătorul răspunderii părintești, cum ar fi mama copilului, care nu este autorul infracțiunii sau persoana suspectată. Ar trebui să se țină cont în permanență de interesul superior al copilului.

- (56) Victimele cu nevoi specifice și grupurile vulnerabile expuse riscului de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, cum ar fi femeile cu dizabilități, femeile cu statut sau permis de ședere ca persoană aflată în întreținere, femeile migrante fără acte de identitate, femeile care solicită protecție internațională, femeile care fug din zone de conflict armat, femeile fără adăpost, cu origine rasială sau etnică minoritară, care locuiesc în zonele rurale, femeile care lucrează în domeniul sexului, femeile aflate în custodie publică sau femeile în vârstă, ar trebui să beneficieze de protecție și sprijin specific.
- (57) Femeile cu dizabilități se confruntă în mod disproporționat cu violența împotriva femeilor și cu violența domestică și, din cauza dizabilității lor, întâmpină adesea dificultăți în ceea ce privește accesul la măsurile de protecție și de sprijin. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că acestea pot beneficia pe deplin de drepturile prevăzute în prezenta directivă, în condiții de egalitate cu celelalte persoane, acordând în același timp atenția cuvenită vulnerabilității specifice a acestor victime și dificultăților cu care s-ar putea confrunta acestea în încercarea de a obține ajutor.
- (58) Statele membre ar trebui să se asigure că sunt adoptate măsuri preventive, cum ar fi campaniile de sensibilizare, pentru a combate violența împotriva femeilor și violența domestică. Măsuri preventive ar trebui să fie adoptate, de asemenea, în educația formală, în special prin consolidarea educației sexuale și a competențelor socioemoționale și a empatiei, precum și prin dezvoltarea unor relații sănătoase și bazate pe respect.
- (59) Statele membre ar trebui să adopte măsuri pentru a preveni cultivarea stereotipurilor de gen dăunătoare, în scopul eradicării ideii de inferioritate a femeilor sau a rolurilor stereotipe ale femeilor și bărbaților. Aici ar putea fi incluse și măsuri care urmăresc să asigure că obiceiurile, cultura, religia, tradiția sau onoarea nu sunt percepute ca justificare sau ca tratament mai permisiv pentru infracțiunile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică. Având în vedere că, începând de la o vârstă foarte fragedă, copiii sunt expuși rolurilor de gen care le modelează percepția de sine și le influențează alegerile educaționale și profesionale, precum și așteptările cu privire la rolurile lor de femei și bărbați pe tot parcursul vieții, este esențial ca stereotipurilor de gen să fie abordate începând cu educația și îngrijirea timpurie.
- (60) Pentru a se asigura că victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice sunt identificate și beneficiază de sprijin adecvat, statele membre ar trebui să se asigure că profesioniștii care sunt cei mai susceptibili să intre în contact cu victimele beneficiază de formare și de informații specifice. Cursurile de formare ar trebui să vizeze riscul de intimidare și prevenirea acestuia, victimizarea repetată și secundară și disponibilitatea măsurilor de protecție și de sprijin pentru victime. Pentru a preveni și a combate în mod corespunzător cazurile de hărțuire sexuală la locul de muncă, persoanele cu funcții de supraveghere ar trebui, de asemenea, să beneficieze de formare. Aceste cursuri de formare ar trebui să cuprindă, de asemenea, evaluări privind hărțuirea sexuală la locul de muncă și riscurile asociate privind siguranța psihosocială și sănătatea, astfel cum se menționează în Directiva 89/391/CEE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹. Activitățile de formare ar trebui să includă, de asemenea, riscul de violență din partea unui terț. Actele de violență comise de terți

¹¹ Directiva 89/391/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, 29.6.1989, p. 1).

se referă la violența cu care se poate confrunta personalul la locul de muncă, dar nu la actele de violență comise de un coleg, și include cazuri cum ar fi hărțuirea asistenților medicali de către un pacient.

- (61) Pentru a contracara neraportarea, statele membre ar trebui, de asemenea, să țină legătura cu autoritățile de aplicare a legii în procesul de elaborare a cursurilor de formare, în special în ceea ce privește stereotipurile de gen dăunătoare, dar și în ceea ce privește prevenirea infracțiunilor, având în vedere contactul de regulă apropiat al acestor autorități cu grupurile vulnerabile expuse riscului de violență și cu victimele.
- (62) Ar trebui instituite programe de intervenție care să prevină și să reducă la minimum riscul de infracțiuni (repetate) de violență împotriva femeilor sau de violență domestică. Programele ar trebui să vizeze în mod specific educarea autorilor infracțiunilor sau a persoanelor expuse riscului de a săvârși infracțiuni cu privire la modul de adoptare a unui comportament nonviolent în relațiile interpersonale și la modul în care pot contracara modelele comportamentale violente. Programele ar trebui să încurajeze autorii infracțiunilor să își asume răspunderea pentru propriile acțiuni și să își analizeze atitudinile și convingerile față de femei.
- (63) Pentru a se asigura că victimele infracțiunilor de violență cibernetică prevăzute în prezenta directivă își pot exercita în mod efectiv dreptul la eliminarea materialelor ilegale legate de aceste infracțiuni, statele membre ar trebui să încurajeze cooperarea între furnizorii de servicii intermediare. Pentru a se asigura că astfel de materiale sunt depistate la timp și abordate în mod eficace și că victimele acestor infracțiuni beneficiază de asistență și sprijin în mod adecvat, statele membre ar trebui, de asemenea, să faciliteze instituirea sau aplicarea măsurilor de autoreglementare existente de natură voluntară, cum ar fi codurile de conduită, inclusiv cu privire la depistarea riscurilor sistematice legate de această violență cibernetică și la formarea angajaților furnizorilor care au în responsabilitate prevenirea acestei forme de violență și sprijinirea victimelor.
- (64) Politicile de combatere adecvată a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice pot fi formulate numai pe baza unor date defalcate cuprinzătoare și comparabile. Pentru a monitoriza în mod eficace evoluțiile din statele membre și pentru a remedia lacunele în materie de date comparabile, statele membre ar trebui să efectueze periodic anchete, utilizând metodologia armonizată a Comisiei (Eurostat), pentru a colecta date și pentru a transmite datele respective către Comisie (Eurostat).
- (65) Statele membre ar trebui să se asigure că datele colectate se limitează la ceea ce este necesar pentru a sprijini monitorizarea prevalenței și a tendințelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice și pentru a elabora noi strategii de politică în acest domeniu. Datele colectate, atunci când sunt difuzate, nu ar trebui să includă date cu caracter personal.
- (66) Toate prelucrările de date cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei directive, inclusiv schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente, ar trebui să se desfășoare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, cu Directiva (UE) 2016/680¹² și cu Directiva 2002/58/CE¹³ ale

¹² Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

Parlamentului European și ale Consiliului. Toate prelucrările de date cu caracter personal efectuate de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să se desfășoare în conformitate cu Regulamentele (UE) 2018/1725¹⁴, 2018/1727¹⁵ și 2016/794¹⁶ ale Parlamentului European și ale Consiliului sau cu orice alte norme aplicabile ale Uniunii privind protecția datelor.

- (67) Directiva 2011/93/UE prevede infracțiuni referitoare la abuzul sexual asupra copiilor. Pentru a asigura coerența cu prezenta directivă în ceea ce privește infracțiunea de viol, ar trebui să se asigure același nivel de protecție pentru copiii care au împlinit vârsta consimțământului sexual și ar trebui definită o infracțiune specifică referitoare la copiii care nu au împlinit vârsta la care își pot exprima consimțământul sexual. Prin urmare, Directiva 2011/93/UE ar trebui modificată în consecință.
- (68) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în întreaga Uniune pe baza unor norme comune minime, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele măsurilor preconizate, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului menționat.
- (69) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.] SAU [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din,] dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.]
- (70) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

¹³ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

¹⁴ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

¹⁵ Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

¹⁶ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

- (71) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la [XX XX 2022],

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. Aceasta stabilește norme minime referitoare la:

- (a) definirea infracțiunilor și a pedepselor în domeniul exploatării sexuale a femeilor și a copiilor și al criminalității informatice;
- (b) drepturile victimelor tuturor formelor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică înainte, pe parcursul sau după încheierea procedurilor penale;
- (c) protecția și sprijinirea victimelor.

Articolul 2

Victimele expuse unui risc sporit de violență și unor riscuri specifice

- 1. La punerea în aplicare a măsurilor în temeiul prezentei directive, statele membre iau în considerare riscul sporit de violență cu care se confruntă victimele discriminării pe criterii de sex în combinație cu alte criterii, pentru a răspunde nevoilor lor sporite în materie de protecție și sprijin, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (4), articolul 27 alineatul (5) și articolul 37 alineatul (7).
- 2. Statele membre se asigură că, în aplicarea prezentei directive, se acordă o atenție deosebită riscului de intimidare, de răzbunare și de victimizare secundară și repetată, precum și necesității de a proteja demnitatea și integritatea fizică a victimelor.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică următoarelor infracțiuni:

- (a) infracțiunile menționate la capitolul 2;
- (b) actele de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, astfel cum sunt incriminate în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii;
- (c) orice alte acte de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, astfel cum sunt incriminate în temeiul dreptului intern.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „violență împotriva femeilor” înseamnă violența pe criterii de gen îndreptată împotriva unei femei sau a unei fete pe motiv că este femeie sau fată sau care afectează în mod disproporționat femeile sau fetele, inclusiv toate actele de astfel de violență care cauzează sau sunt susceptibile de a cauza prejudicii sau suferințe fizice, sexuale, psihologice sau economice, inclusiv amenințările cu astfel de acte, constrângerea sau privarea arbitrară de libertate, indiferent dacă acestea survin în viața publică sau privată;
- (b) „violență domestică” înseamnă toate actele de violență care cauzează sau sunt susceptibile de a cauza prejudicii sau suferințe fizice, sexuale, psihologice sau economice și care survin în familie sau în unitatea domestică, indiferent de legăturile de familie biologice sau juridice, sau între foști sau actuali soți sau parteneri, indiferent dacă autorul infracțiunii locuiește sau a locuit împreună cu victima;
- (c) „victimă” înseamnă orice persoană, indiferent de sex sau gen, dacă nu se specifică altfel, care a suferit un prejudiciu cauzat în mod direct de acte de violență reglementate de prezenta directivă, inclusiv copiii care sunt martori ai unei astfel de violențe;
- (d) „violență cibernetică” înseamnă orice act de violență reglementat de prezenta directivă care este săvârșit, asistat sau agravat, parțial sau integral, prin utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor;
- (e) „tehnologii ale informației și comunicațiilor” înseamnă toate instrumentele și resursele tehnologice utilizate pentru stocarea, crearea, partajarea sau schimbul digital de informații, inclusiv telefoane inteligente, calculatoare, aplicații și servicii de socializare în rețea și alte aplicații și servicii mass-media;
- (f) „furnizori de servicii intermediare” înseamnă furnizorii de servicii definiți la articolul 2 litera (f) din Regulamentul (UE) YYYY/XXX al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷ [Regulamentul privind o piață unică pentru serviciile digitale];
- (g) „hărțuire sexuală la locul de muncă” înseamnă orice formă de comportament indezirabil cu conotație sexuală care se manifestă în mod fizic, nonverbal sau verbal, atunci când survine pe parcursul, în legătură cu sau în materie de încadrare în muncă, muncă și desfășurarea de activități independente, și care are ca obiect sau ca efect prejudicierea demnității victimei, în special prin crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator;
- (h) „copil” înseamnă orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani;
- (i) „vârsta consimțământului sexual” înseamnă vârsta sub care este interzisă, în conformitate cu legislația națională, practicarea activităților sexuale cu un copil;
- (j) „persoană aflată în întreținere” înseamnă un copil al victimei sau orice altă persoană, diferită de autorul infracțiunii sau de persoana suspectată, care trăiește în aceeași gospodărie cu victima și căreia victima îi oferă îngrijire și sprijin.

¹⁷ Regulamentul (UE) YYYY/XXX al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (JO L ...).

CAPITOLUL 2

INFRAȚIUNI REFERITOARE LA EXPLOATAREA SEXUALĂ A FEMEILOR ȘI A COPIILOR ȘI LA CRIMINALITATEA INFORMATICĂ

Articolul 5

Violul

1. Statele membre se asigură că următoarele fapte săvârșite cu intenție sunt pedepsite ca infracțiuni:
 - (a) practicarea cu o femeie a unui act neconsensual de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală, cu orice parte a corpului sau cu orice obiect;
 - (b) determinarea unei femei să practice cu o altă persoană un act neconsensual de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală, cu orice parte a corpului sau cu orice obiect.
2. Statele membre se asigură că un act neconsensual este înțeles ca fiind un act care este practicat în lipsa consimțământului dat voluntar de femeie sau un act cu privire la care femeia nu este în măsură să își exercite liberul arbitru din cauza stării sale fizice sau psihice, de exemplu atunci când femeia este în stare de inconștiență, de intoxicare, de somn, de boală, de vătămare corporală sau dizabilitate, exploatând astfel incapacitatea acesteia de a-și exprima liberul arbitru.
3. Consimțământul poate fi retras în orice moment pe parcursul actului. Lipsa consimțământului nu poate fi invalidată exclusiv prin tăcerea femeii, prin lipsa rezistenței verbale sau fizice sau prin comportamentul sexual din trecut.

Articolul 6

Mutilarea genitală feminină

Statele membre se asigură că următoarele fapte săvârșite cu intenție sunt pedepsite ca infracțiuni:

- (a) extirparea, infibularea sau efectuarea oricărei alte mutilări, totale sau parțiale, a *labia majora*, *labia minora* sau a clitorisului;
- (b) constrângerea sau determinarea unei femei sau a unei fete să se supune actelor menționate la litera (a).

Articolul 7

Partajarea neconsensuală de materiale intime sau manipulate

Statele membre se asigură că următoarele fapte săvârșite cu intenție sunt pedepsite ca infracțiuni:

- (a) asigurarea accesului unei multitudini de utilizatori finali la imagini, la înregistrări video sau la alte materiale intime care prezintă activități sexuale ale unei alte

persoane, fără consimțământul respectivei persoane, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor;

- (b) producția sau manipularea și, ulterior, asigurarea accesului unei multitudini de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, la imagini, la înregistrări video sau la alte materiale, făcând să pară ca și cum altă persoană practică activități sexuale, fără consimțământul respectivei persoane;
- (c) amenințarea de a comite faptele menționate la literele (a) și (b) pentru a constrânge o altă persoană să practice, să accepte sau să se abțină de la un anumit act.

Articolul 8

Urmărirea cibernetică

Statele membre se asigură că următoarele fapte săvârșite cu intenție sunt pedepsite ca infracțiuni:

- (a) adoptarea, cu persistență, a unui comportament amenințător sau de intimidare îndreptat către o altă persoană, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, făcând astfel persoana vizată să se teamă pentru siguranța sa sau pentru siguranța persoanelor aflate în întreținerea sa;
- (b) plasarea unei alte persoane sub supraveghere continuă, fără consimțământul respectivei persoane sau fără o autorizație legală în acest sens, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, pentru a urmări sau a monitoriza deplasările și activitățile respectivei persoane;
- (c) asigurarea accesului unei multitudini de utilizatori finali, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, la materiale care conțin datele cu caracter personal ale unei alte persoane, fără consimțământul respectivei persoane, cu scopul de a instiga utilizatorii finali să cauzeze acesteia o vătămare fizică sau prejudicii psihologice semnificative.

Articolul 9

Hărțuirea pe internet

Statele membre se asigură că următoarele fapte săvârșite cu intenție sunt pedepsite ca infracțiuni:

- (a) inițierea unui atac, împreună cu părți terțe, îndreptat împotriva unei alte persoane, prin asigurarea accesului unei multitudini de utilizatori finali la materiale cu caracter de amenințare sau insultător, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor, având ca efect r prejudicii psihologice semnificative pentru persoana atacată;
- (b) participarea alături de părți terțe la atacurile menționate la litera (a).

Articolul 10

Instigarea cibernetică la violență sau la ură

Statele membre se asigură că sunt pedepsite ca infracțiuni faptele săvârșite cu intenție care constau în instigarea la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup, definit prin referire la sex sau gen, prin diseminarea publică de

materiale care conțin astfel de instigări, prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor.

Articolul 11

Instigare, complicitate și tentativă

1. Statele membre se asigură că instigarea și complicitatea la săvârșirea oricărei infracțiuni menționate la articolele 5-9 se pedepsesc ca infracțiuni.
2. Statele membre se asigură că tentativa de a săvârși oricare infracțiune menționată la articolele 5 și 6 se pedepsește ca infracțiune.

Articolul 12

Pedepse

1. Statele membre se asigură că infracțiunile menționate la articolele 5-11 sunt pasibile de sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive.
2. Statele membre se asigură că infracțiunea menționată la articolul 5 este pasibilă de aplicarea unei pedepse maxime cu închisoarea de cel puțin opt ani și de cel puțin 10 ani în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în circumstanțele agravante menționate la articolul 13.
3. Statele membre se asigură că autorul infracțiunii menționate la articolul 5, care a fost condamnat în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură, participă în mod obligatoriu la un program de intervenție menționat la articolul 38.
4. Statele membre se asigură că infracțiunea menționată la articolul 6 este pasibilă de aplicarea unei pedepse maxime cu închisoarea de cel puțin cinci ani și de cel puțin șapte ani în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în circumstanțele agravante menționate la articolul 13.
5. Statele membre se asigură că infracțiunile menționate la articolele 8 și 10 sunt pasibile de aplicarea unei pedepse maxime cu închisoarea de cel puțin doi ani.
6. Statele membre se asigură că infracțiunile menționate la articolele 7 și 9 sunt pasibile de aplicarea unei pedepse maxime cu închisoarea de cel puțin un an.

Articolul 13

Circumstanțe agravante

În măsura în care circumstanțele următoare nu fac deja parte din elementele constitutive ale infracțiunilor menționate la articolele 5-10, statele membre se asigură că acestea pot fi considerate circumstanțe agravante în legătură cu infracțiunile respective atunci când:

- (a) infracțiunea sau o altă infracțiune de violență împotriva femeilor sau de violență domestică a fost săvârșită în mod repetat;
- (b) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unei persoane care a devenit vulnerabilă în urma unor circumstanțe speciale, cum ar fi o situație de dependență sau o stare de incapacitate fizică, psihică, intelectuală sau senzorială, sau care este instituționalizată;
- (c) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui copil;

- (d) infracțiunea a fost săvârșită în prezența unui copil;
- (e) infracțiunea a fost săvârșită de două sau mai multe persoane acționând împreună;
- (f) infracțiunea a fost precedată sau însoțită de un nivel extrem de violență;
- (g) infracțiunea a fost săvârșită cu utilizarea sau sub amenințarea utilizării unei arme;
- (h) infracțiunea a fost săvârșită cu uz de forță sau sub amenințarea uzului de forță sau prin constrângere;
- (i) infracțiunea a avut drept rezultat decesul sau sinuciderea victimei sau prejudicii fizice sau psihologice grave aduse victimei;
- (j) infractorul a fost condamnat în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură;
- (k) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unei foste sau actuale soții sau parteneri sau unui fost sau actual soț sau partener;
- (l) infracțiunea a fost săvârșită de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;
- (m) infracțiunea a fost săvârșită prin abuz de poziție recunoscută de încredere, de autoritate sau de influență;
- (n) infracțiunea a fost filmată, fotografiată sau înregistrată în alt mod și făcută accesibilă de către autorul infracțiunii;
- (o) infracțiunea a fost săvârșită determinând victima să ia, să consume sau să fie sub influența drogurilor, a alcoolului sau a altor substanțe intoxicante.

Articolul 14 **Competență**

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 5-11 atunci când:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul statului membru respectiv;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită de unul dintre resortisanții lor.
2. Atunci când decide să își extindă competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 5-11 care au fost săvârșite în afara teritoriului său, un stat membru informează Comisia în oricare din următoarele situații:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau a unei persoane care își are reședința obișnuită pe teritoriul său;
 - (b) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său.
3. Statele membre se asigură că propria competență stabilită în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolele 7-10 include situațiile în care infracțiunea a fost săvârșită prin utilizarea tehnologiei informației și a comunicațiilor accesate de pe teritoriul lor, indiferent dacă furnizorul de servicii intermediare se află sau nu pe teritoriul lor.
4. În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), fiecare stat membru se asigură că propria sa competență nu este subordonată condiției ca faptele să fie pasibile de pedeapsă ca infracțiuni în țara în care au fost săvârșite.

5. În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), statele membre se asigură că propria competență nu este subordonată condiției ca urmărirea penală să poată fi inițiată numai în urma depunerii unei plângeri de către victimă la locul în care a fost săvârșită infracțiunea sau în urma unui denunț din partea statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 15

Termene de prescripție

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea un termen de prescripție care să permită investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unei hotărâri judecătorești în cazul infracțiunilor menționate la articolele 5-11, pentru o perioadă de timp suficientă după săvârșirea acestor infracțiuni.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea, pentru infracțiunile menționate la articolul 5, un termen de prescripție de cel puțin 20 de ani de la data săvârșirii infracțiunii.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea, pentru infracțiunile menționate la articolul 6, un termen de prescripție de cel puțin 10 ani de la data săvârșirii infracțiunii.
4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea, pentru infracțiunile menționate la articolele 7-9, un termen de prescripție de cel puțin cinci ani de la data încetării săvârșirii infracțiunii sau de la data la care victima a luat cunoștință de existența acesteia.
5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea, pentru infracțiunile menționate la articolele 8 și 10, un termen de prescripție de cel puțin șapte ani de la data încetării săvârșirii infracțiunii sau de la data la care victima a luat cunoștință de existența acesteia.
6. În cazul în care victima este un copil, termenul de prescripție începe să curgă cel mai devreme de la data la care victima a împlinit vârsta de 18 ani.

CAPITOLUL 3

PROTECȚIA VICTIMELOR ȘI ACCESUL LA JUSTIȚIE

Articolul 16

Raportarea actelor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică

1. Pe lângă drepturile victimelor în momentul formulării unei plângeri în temeiul articolului 5 din Directiva 2012/29/UE, statele membre se asigură că victimele pot raporta într-un mod ușor și accesibil infracțiunile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică autorităților competente. Acest lucru include posibilitatea raportării infracțiunilor online sau prin intermediul altor tehnologii ale informației și comunicațiilor, inclusiv posibilitatea de a prezenta probe, în special în ceea ce privește raportarea infracțiunilor de violență cibernetică.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană care are cunoștință sau care suspectează, cu bună-credință, că au fost săvârșite infracțiuni de violență împotriva femeilor sau de violență domestică sau că există pericolul

producerii unor noi acte de violență, să raporteze aceste fapte autorităților competente.

3. Statele membre se asigură că normele de confidențialitate impuse de dreptul intern în cazul profesioniștilor relevanți, cum ar fi profesioniștii din domeniul sănătății, nu constituie un obstacol în ceea ce privește raportarea către autoritățile competente în cazul în care aceștia au motive întemeiate să considere că există un risc iminent ca o persoană să sufere vătămări fizice grave ca urmare a faptului că respectiva persoană a făcut obiectul oricăreia dintre infracțiunile reglementate de prezenta directivă. În cazul în care victima este un copil, profesioniștii relevanți au posibilitatea de a raporta autorităților competente atunci când au motive întemeiate să considere că a fost săvârșit un act grav de violență care intră sub incidența prezentei directive sau că există pericolul producerii unor noi acte grave de violență.
4. În cazul în care infracțiunile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică sunt raportate de copii, statele membre se asigură că procedurile de raportare sunt sigure, confidențiale, concepute și accesibile într-un mod și într-un limbaj adaptat copiilor, în funcție de vârsta și de nivelul lor de maturitate. În cazul în care infracțiunea este săvârșită de titularul răspunderii părintești, statele membre ar trebui să se asigure că raportarea nu este condiționată de consimțământul respectivei persoane.
5. Statele membre se asigură că autorităților competente care vin în contact cu o victimă care raportează infracțiuni de violență împotriva femeilor sau de violență domestică li se interzice, cel puțin până la finalizarea primei evaluări individuale menționate la articolul 18, să transfere date cu caracter personal referitoare la statutul de rezident al victimei către autoritățile competente în domeniul migrației.

Articolul 17

Cercetarea și urmărirea penală

1. Statele membre se asigură că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea și urmărirea penală actelor de violență împotriva femeilor sau a actelor de violență domestică dispun de expertiză suficientă și de instrumente eficiente de anchetă pentru cercetarea și urmărirea penală eficace a unor astfel de infracțiuni, în special pentru a colecta, a analiza și a păstra în siguranță probe electronice în cazurile de violență cibernetică.
2. Statele membre se asigură că infracțiunile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică denunțate sunt prelucrate și transferate fără întârziere autorităților competente, în vederea cercetării și a urmăririi penale.
3. Autoritățile competente înregistrează și cercetează cu promptitudine și în mod eficace toate acuzațiile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică și se asigură că se depune o plângere oficială în toate cazurile.
4. Autoritățile competente direcționează cu promptitudine victimele către profesioniștii relevanți din domeniul asistenței medicale sau către serviciile de sprijinire menționate la articolele 27, 28 și 29, pentru a contribui la obținerea probelor, în special în cazurile de violență sexuală, atunci când victima dorește să aducă acuzații și să utilizeze astfel de servicii.
5. Cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolul 5 nu este condiționată de depunerea unei plângeri sau de formularea unei acuzații de către

victimă sau de reprezentantul acesteia și că procedurile penale pot continua chiar dacă plângerea sau acuzația respectivă a fost retrasă.

Articolul 18

Evaluarea individuală pentru identificarea nevoilor de protecție ale victimelor

1. În cadrul evaluării individuale care trebuie să fie efectuată în temeiul articolului 22 din Directiva 2012/29/UE, statele membre se asigură că, în ceea ce privește victimele care intră sub incidența prezentei directive, sunt evaluate elementele suplimentare prevăzute la prezentul articol alineatele (2)-(7).
2. Această evaluare individuală se inițiază la primul contact al victimei cu autoritățile competente. Cel târziu în momentul inițierii procedurilor penale, autoritățile judiciare competente verifică dacă a fost efectuată o evaluare. Dacă evaluarea nu a fost efectuată, autoritățile remediază situația prin efectuarea unei evaluări cât mai curând posibil.
3. Evaluarea individuală se concentrează pe riscul pe care îl prezintă autorul infracțiunii sau persoana suspectată, inclusiv riscul de violență repetată, riscul de vătămare corporală, utilizarea unei arme, faptul că autorul infracțiunii sau persoana suspectată locuiește cu victima, abuzul de droguri sau de alcool de către autorul infracțiunii sau de către persoana suspectată, abuz asupra copilului, probleme de sănătate mintală sau manifestarea unui comportament de urmărire în scopul hărțuirii.
4. Evaluarea ține seama de circumstanțele individuale ale victimei, inclusiv de faptul dacă aceasta se confruntă cu discriminare pe criterii de sex în combinație cu alte criterii și, prin urmare, este expusă unui risc sporit de violență, precum și de relatarea victimei și de modul în care aceasta evaluează situația. Evaluarea se efectuează în interesul superior al victimei, acordând o atenție deosebită necesității de a evita victimizarea secundară sau repetată.
5. Statele membre se asigură că, pe baza evaluării individuale, sunt adoptate măsuri de protecție adecvate, cum ar fi:
 - (a) măsurile menționate la articolele 23 și 24 din Directiva 2012/29/UE;
 - (b) acordarea de ordine de interdicție de urgență și de ordine de restricție sau de protecție în temeiul articolului 21 din prezenta directivă;
 - (c) măsuri suplimentare de gestionare a comportamentului autorului infracțiunii sau al persoanei suspectate, în special în temeiul articolului 38 din prezenta directivă.
6. Evaluarea individuală se efectuează în colaborare cu toate autoritățile competente relevante în funcție de stadiul procedurilor și cu serviciile de sprijinire relevante, cum ar fi centrele de protecție a victimelor și adăposturile pentru femei, serviciile sociale și profesioniștii din domeniul sănătății.
7. Autoritățile competente actualizează evaluarea individuală la intervale regulate pentru a se asigura că măsurile de protecție corespund situației actuale a victimei. Acest lucru include o evaluare menită să identifice necesitatea adaptării sau a adoptării de măsuri de protecție, în special în temeiul articolului 21.
8. Se prezumă că persoanele aflate în întreținerea victimei au nevoi specifice de protecție, fără a fi supuse evaluării menționate la alineatele (1)-(6).

Articolul 19

Evaluarea individuală a nevoilor de sprijin ale victimelor

1. Statele membre se asigură că, ținând seama de evaluarea individuală menționată la articolul 18, autoritățile competente evaluează nevoile individuale de sprijin ale victimei și ale persoanei aflate în întreținerea acesteia, astfel cum se prevede la capitolul 4.
2. Articolul 18 alineatele (4) și (7) se aplică evaluării individuale a nevoilor de sprijin, în temeiul prezentului articol alineatul (1).

Articolul 20

Direcționarea către servicii de sprijinire

1. În cazul în care evaluările menționate la articolele 18 și 19 au identificat nevoi de sprijin sau de protecție specifice sau în cazul în care victima solicită sprijin, statele membre se asigură că serviciile de sprijinire contactează victimele pentru a le oferi sprijin.
2. Autoritățile competente răspund cererilor de protecție și de sprijin în timp util și în mod coordonat.
3. Dacă este necesar, acestea sunt în măsură să direcționeze victimele copii, inclusiv martorii copii, către servicii de sprijinire, fără consimțământul prealabil al titularului răspunderii părintești.
4. Statele membre asigură transmiterea datelor cu caracter personal relevante referitoare la victimă și la situația acesteia către serviciile de sprijinire relevante, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că victima beneficiază de sprijin și protecție adecvate. Această transmitere are caracter confidențial.
5. Serviciile de sprijinire stochează datele cu caracter personal atât timp cât este necesar pentru furnizarea serviciilor de sprijinire și, în orice caz, nu mai mult de 12 luni de la data ultimului contact dintre serviciul de sprijinire și victimă.

Articolul 21

Ordine de interdicție de urgență, de restricție și de protecție

1. Statele membre se asigură că, în situații de pericol iminent pentru sănătatea și siguranța victimei sau a persoanei aflate în întreținerea acesteia, autoritățile competente emit ordine adresate unui autor al infracțiunii de violență sau unei persoane suspectate de acte de violență care intră sub incidența prezentei directive, prin care se dispune părăsirea domiciliului victimei sau al persoanelor aflate în întreținerea acestora pentru o perioadă de timp suficientă și se interzice autorului infracțiunii sau persoanei suspectate să intre în domiciliul sau la locul de muncă al victimei sau să contacteze victima sau persoanele aflate în întreținerea acesteia în orice mod. Astfel de ordine au efect imediat și nu depind de raportarea infracțiunii de către o victimă.
2. Statele membre se asigură că autoritățile competente pot emite ordine de restricție sau de protecție pentru a oferi victimelor sau persoanelor aflate în întreținerea acestora o protecție pe termen lung împotriva oricăror acte de violență reglementate de prezenta directivă, inclusiv prin interzicerea sau restricționarea anumitor comportamente periculoase ale autorului infracțiunii sau ale persoanei suspectate.

3. Statele membre se asigură că autoritățile competente informează victimele cu privire la posibilitatea de a solicita emiterea de ordine de interdicție de urgență și de ordine de restricție sau de protecție, precum și cu privire la posibilitatea de a solicita recunoașterea transfrontalieră a ordinelor de protecție în temeiul Directivei 2011/99/UE sau al Regulamentului (UE) nr. 606/2013.
4. Orice încălcare a ordinelor de interdicție de urgență sau a ordinelor de restricție și de protecție se supune unor sancțiuni penale sau altor sancțiuni legale eficiente, proporționale și disuasive.
5. Prezentul articol nu obligă statele membre să își modifice sistemele naționale în ceea ce privește încadrarea ordinelor de interdicție de urgență și a ordinelor de protecție în dreptul penal, civil sau administrativ.

Articolul 22

Protecția vieții private a victimei

Fără a aduce atingere dreptului la apărare, statele membre se asigură că, în cadrul cercetărilor penale și al procedurilor judiciare, nu sunt permise întrebările, cercetările și probele referitoare la comportamentul sexual din trecut al victimei sau la alte aspecte legate de viața privată a victimei aferente acestui comportament.

Articolul 23

Orientări pentru autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare

Statele membre emit orientări pentru autoritățile competente care acționează în procedurile penale, inclusiv orientări judiciare și de urmărire penală, cu privire la cazurile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică. Aceste orientări cuprind îndrumări privind:

- (a) modul de asigurare a unei identificări corespunzătoare a tuturor formelor acestui tip de violență;
- (b) modul de efectuare a evaluării individuale prevăzute la articolele 18 și 19;
- (c) modul de tratare a victimelor astfel încât să se țină cont de trauma suferită, de dimensiunea de gen și de cazul în care victima este un copil;
- (d) modul de desfășurare a procedurilor astfel încât să se prevină victimizarea secundară sau repetată;
- (e) modul în care se ține seama de nevoile sporite de protecție și de sprijin ale victimelor care se confruntă cu discriminarea pe criterii de sex în combinație cu alte criterii;
- (f) modul de evitare a stereotipurilor de gen;
- (g) modul de direcționare a victimelor către servicii de sprijinire, de asigurare a tratamentului adecvat al victimelor și de tratare a cazurilor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică.

Articolul 24

Rolul organismelor naționale și al organismelor de promovare a egalității

1. Statele membre desemnează și adoptă dispozițiile necesare pentru unul sau mai multe organisme însărcinate cu îndeplinirea următoarelor atribuții:
 - (a) oferirea de asistență și consiliere independentă victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice;
 - (b) publicarea de rapoarte independente și formularea de recomandări privind orice problemă legată de aceste forme de violență;
 - (c) schimbul de informații disponibile cu organismele europene omoloage, cum ar fi Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.

Aceste organisme pot face parte din organismele de promovare a egalității instituite în temeiul Directivelor 2004/113/CE, 2006/54/CE și 2010/41/UE.

2. Statele membre se asigură că organismele menționate la alineatul (1) pot acționa fie în numele, fie în sprijinul uneia sau al mai multor victime ale violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice în cadrul procedurilor judiciare, inclusiv în ceea ce privește cererile de despăgubire prevăzute la articolul 26 și cererile de eliminare a conținutului online prevăzute la articolul 25, cu acordul victimelor.

Articolul 25

Măsuri de eliminare a anumitor materiale online

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura eliminarea promptă a materialelor menționate la articolul 7 literele (a) și (b), la articolul 8 litera (c) și la articolele 9 și 10. Aceste măsuri includ posibilitatea ca autoritățile judiciare competente ale statelor membre să emită, la cererea victimei, ordine obligatorii din punct de vedere juridic pentru eliminarea acestor materiale sau pentru blocarea accesului la acestea, adresate furnizorilor relevanți de servicii intermediare.
2. Statele membre se asigură că ordinele menționate la alineatul (1) pot fi emise în cadrul procedurii de măsuri provizorii, chiar înainte de încheierea eventualelor proceduri penale referitoare la infracțiunile menționate la articolul 7 literele (a) și (b), la articolul 8 litera (c), la articolul 9 sau la articolul 10, în cazul în care autoritatea judiciară sesizată consideră că:
 - (a) i s-au prezentat probe suficiente pentru a justifica concluzia că faptele menționate la articolul 7 literele (a) și (b), la articolul 8 litera (c), la articolul 9 sau la articolul 10 este probabil să fi fost săvârșite în legătură cu solicitantul și că materialele care fac obiectul cererii constituie materiale în sensul articolelor menționate;
 - (b) eliminarea materialelor respective este necesară pentru a preveni sau a limita prejudiciile semnificative aduse victimei;
 - (c) drepturile și interesele altor părți implicate asociate eventualei eliminări nu sunt de natură a prevala asupra celor ale victimei asociate eliminării.
3. Statele membre se asigură că ordinele menționate la alineatele (1) și (2) sunt valabile pentru o perioadă de timp corespunzătoare de maximum un an, cu posibilitatea de reînnoire pentru o perioadă de timp corespunzătoare suplimentară, la cererea

victimei, în cazul în care autoritatea judiciară sesizată consideră că sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la alineatul (2). Cu toate acestea, statele membre se asigură că, în cazul în care procedurile penale referitoare la infracțiunile menționate la articolul 7 literele (a) și (b), la articolul 8 litera (c), la articolul 9 sau la articolul 10 se încheie fără a conduce la constatarea săvârșirii unei astfel de infracțiuni, ordinele sunt invalidate și furnizorul de servicii intermediare în cauză este informat în acest sens.

4. Statele membre se asigură că ordinele și alte măsuri menționate la alineatele (1) și (2) sunt emise, respectiv adoptate, prin aplicarea unor proceduri transparente și fac obiectul unor garanții adecvate, în special pentru a se asigura că respectivele ordine și alte măsuri se limitează la ceea ce este necesar și proporțional și că se ține seama în mod corespunzător de drepturile și interesele tuturor părților implicate.
5. Statele membre se asigură că utilizatorii finali ai serviciilor relevante sunt informați, după caz, de furnizorii de servicii intermediare în cauză, cu privire la motivele eliminării sau ale blocării accesului la materiale în temeiul ordinelor sau al altor măsuri menționate la alineatele (1) și (2) și că respectivii utilizatori finali au acces la căi de atac.
6. Statele membre se asigură că eliminarea sau blocarea accesului la materiale în temeiul ordinelor sau al altor măsuri menționate la alineatele (1) și (2) nu împiedică autoritățile competente să obțină sau să păstreze în siguranță probele necesare pentru cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolul 7 literele (a) și (b), la articolul 8 litera (c), la articolul 9 sau la articolul 10.

Articolul 26

Despăgubiri din partea autorului infracțiunii

1. Statele membre se asigură că victimele au dreptul de a pretinde despăgubiri integrale din partea autorului infracțiunii pentru prejudiciile rezultate în urma tuturor formelor de violență împotriva femeilor sau de violență domestică.
2. Statele membre se asigură că victimele pot obține o decizie privind despăgubirile în cursul procedurilor penale.
3. Despăgubirea plasează victimele în situația în care s-ar fi aflat dacă infracțiunea nu ar fi fost săvârșită, ținând seama de gravitatea consecințelor pentru victimă. Despăgubirea nu este restricționată prin prestabilirea unui plafon.
4. Prejudiciul include costurile pentru servicii de asistență medicală, servicii de sprijinire, servicii de reabilitare, pierderi de venit și alte costuri rezonabile care au apărut ca urmare a infracțiunii sau pentru gestionarea consecințelor acesteia. Cuantumul despăgubirilor acordate reprezintă, de asemenea, o compensație pentru prejudiciile fizice, psihologice și morale.
5. Termenul de prescripție pentru introducerea unei cereri de despăgubire este de minimum cinci ani de la data săvârșirii infracțiunii.

În cazurile de violență sexuală, termenul de prescripție este de minimum 10 ani.

Termenul de prescripție pentru introducerea unei cereri de despăgubire în legătură cu infracțiunile menționate la articolul 7 începe să curgă din momentul în care victima ia act de săvârșirea infracțiunii.

Termenul de prescripție nu începe să curgă atât timp cât autorul infracțiunii și victima împart aceeași unitate domestică. În plus, în cazul în care victima este un copil, termenul de prescripție nu începe să curgă înainte ca victima să fi împlinit vârsta de 18 ani.

Termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă pe durata desfășurării procedurilor judiciare privind infracțiunea.

CAPITOLUL 4

SPRIJINIREA VICTIMELOR

Articolul 27

Sprjin din partea serviciilor specializate de sprijinire a victimelor

1. Statele membre se asigură că victimele actelor de violență reglementate de prezenta directivă dispun de serviciile specializate de sprijinire menționate la articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2012/29/UE. Serviciile specializate de sprijinire asigură:
 - (a) consiliere și informații cu privire la orice chestiuni relevante de ordin juridic sau practic rezultate în urma infracțiunii, inclusiv în ceea ce privește accesul la o locuință, educație și formare, precum și asistență pentru păstrarea locului de muncă sau pentru găsirea unui loc de muncă;
 - (b) îndrumări privind efectuarea de examinări medico-legale;
 - (c) sprijin pentru victimele violenței cibernetice, inclusiv consiliere privind căile de atac și măsurile reparatorii de eliminare a conținutului online aferent infracțiunii.
2. Serviciile specializate de sprijinire menționate la alineatul (1) sunt oferite personal și sunt ușor accesibile, inclusiv online sau prin alte mijloace adecvate, cum ar fi tehnologiile informației și comunicațiilor, și sunt adaptate nevoilor victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice.
3. Statele membre asigură resurse umane și financiare suficiente în vederea furnizării serviciilor menționate la alineatul (1), în special a celor menționate la litera (c) din alineatul menționat, inclusiv în cazul în care aceste servicii sunt furnizate de organizații neguvernamentale.
4. Statele membre furnizează serviciile de protecție și serviciile specializate de sprijinire necesare pentru a răspunde în mod cuprinzător nevoilor multiple ale victimelor în același spațiu sau asigură coordonarea acestor servicii prin intermediul unui punct de contact central sau prin intermediul unui punct unic de acces online la respectivele servicii. O astfel de ofertă combinată de servicii include cel puțin servicii directe de asistență medicală și socială, asistență psihosocială, asistență juridică și servicii de poliție.
5. Statele membre emit orientări și protocoale pentru profesioniștii din domeniul sănătății și din domeniul serviciilor sociale cu privire la identificarea și furnizarea de sprijin adecvat victimelor tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de violență domestică, inclusiv cu privire la îndrumarea victimelor către serviciile de

sprijinire relevante. Aceste orientări și protocoale indică, de asemenea, modul de abordare a nevoilor specifice ale victimelor care sunt expuse unui risc sporit de a se confrunta cu astfel de acte de violență ca urmare a discriminării lor pe criterii de sex în combinație cu alte criterii de discriminare.

6. Statele membre se asigură că serviciile specializate de sprijinire rămân pe deplin operaționale pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice în timpul situațiilor de criză, cum ar fi crizele sanitare sau alte stări de urgență.
7. Statele membre se asigură că victimele dispun de servicii specializate de sprijinire înainte și pe parcursul procedurilor penale, dar și pentru o perioadă de timp corespunzătoare după finalizarea acestora.

Articolul 28

Servicii specializate de sprijinire pentru victimele violenței sexuale

1. Statele membre se asigură că dispun de centre de trimitere a cazurilor de criză în urma violului sau a violenței sexuale care sunt dotate în mod corespunzător și ușor accesibile, pentru a asigura un sprijin eficace pentru victimele violenței sexuale, inclusiv asistență pentru păstrarea și documentarea probelor. Aceste centre furnizează examinări medicale și medico-legale, asistență post-traumatică și consiliere psihologică după ce infracțiunea a fost săvârșită și atât timp cât este necesar ulterior. În cazul în care victima este un copil, aceste servicii se furnizează într-un mod adaptat copiilor.
2. Serviciile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziție în mod gratuit și sunt accesibile în fiecare zi a săptămânii. Acestea pot face parte din serviciile menționate la articolul 27.
3. Statele membre se asigură că distribuția geografică și capacitatea acestor servicii este satisfăcătoare la nivelul statului membru.
4. Articolul 27 alineatele (3) și (6) se aplică acordării de sprijin pentru victimele violenței sexuale.

Articolul 29

Servicii specializate de sprijinire pentru victimele mutilării genitale feminine

1. Statele membre asigură sprijin eficace și adecvat vârstei pentru victimele mutilării genitale feminine, inclusiv prin furnizarea de asistență ginecologică, sexuală, psihologică și asistență post-traumatică și consiliere adaptate la nevoile specifice ale acestor victime, după ce infracțiunea a fost săvârșită și atât timp cât este necesar ulterior. Acest lucru include, de asemenea, furnizarea de informații cu privire la secțiile din spitalele publice care efectuează intervenții chirurgicale de reconstrucție clitoriană. Acest sprijin poate fi furnizat de centrele pentru victime menționate la articolul 28 sau de orice centru medical specializat.
2. Articolul 27 alineatele (3) și (6) și articolul 28 alineatul (2) se aplică acordării de sprijin pentru victimele mutilării genitale feminine.

Articolul 30

Servicii specializate de sprijinire pentru victimele hărțuirii sexuale la locul de muncă

Statele membre se asigură că sunt disponibile servicii externe de consiliere pentru victime și angajatori în cazurile de hărțuire sexuală la locul de muncă. Aceste servicii includ consiliere cu privire la abordarea în mod adecvat a unor astfel de cazuri la locul de muncă, la căile de atac aflate la dispoziția angajatorului pentru a îndepărta autorul infracțiunii de la locul de muncă și la oferirea posibilității de conciliere timpurie, dacă victima dorește acest lucru.

Articolul 31

Linii telefonice de urgență pentru victime

1. Statele membre instituie linii telefonice de urgență cu acoperire națională, care funcționează 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, și sunt accesibile în mod gratuit, pentru a oferi consiliere victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Consilierea este oferită în mod confidențial și cu diligența cuvenită pentru asigurarea anonimatului. Statele membre asigură furnizarea unui astfel de serviciu și prin intermediul altor tehnologii ale informației și comunicațiilor, inclusiv prin aplicații online.
2. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura accesibilitatea serviciilor menționate la alineatul (1) pentru utilizatorii finali cu dizabilități, inclusiv prin furnizarea sprijinului într-un limbaj ușor de înțeles. Aceste servicii sunt accesibile în conformitate cu cerințele de accesibilitate aplicabile serviciilor de comunicații electronice prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸.
3. Articolul 27 alineatele (3) și (6) se aplică asigurării de linii telefonice de urgență și a sprijinului acordat prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor în temeiul prezentului articol.
4. [Statele membre se asigură că serviciul prevăzut la alineatul (1) pentru victimele violenței împotriva femeilor funcționează sub numărul armonizat la nivelul UE, și anume „116 016”, și că utilizatorii finali sunt informați în mod corespunzător cu privire la existența și la utilizarea acestui număr.]

Articolul 32

Adăposturi și altă spații de cazare provizorie

1. Adăposturile și alte spații de cazare provizorie adecvată, astfel cum sunt prevăzute la articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2012/29/UE, răspund nevoilor specifice ale femeilor care sunt victime ale violenței domestice și ale violenței sexuale. Acestea trebuie să faciliteze recuperarea victimelor și să le ofere condiții de viață adecvate și corespunzătoare în vederea revenirii la o viață independentă.

¹⁸ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor ([JO L 151, 7.6.2019, p. 70](#)).

2. Adăposturile și alte spații de cazare provizorie adecvată sunt dotate astfel încât să răspundă nevoilor specifice ale copiilor, inclusiv ale victimelor copii.
3. Adăposturile și alte spații de cazare provizorie adecvată sunt puse la dispoziția victimelor indiferent de naționalitatea, cetățenia, locul de reședință sau statutul de rezident al acestora.
4. Articolul 27 alineatele (3) și (6) se aplică adăposturilor și altor spații de cazare provizorie adecvată.

Articolul 33 Sprijinirea victimelor copii

1. Statele membre asigură sprijin specific adecvat copiilor de îndată ce autoritățile competente au motive întemeiate să considere că respectivii copii ar fi putut fi supuși violenței împotriva femeilor sau violenței domestice, inclusiv că ar fi putut fi martori ai unor astfel de acte de violență. Sprijinul acordat copiilor este specializat și adecvat vârstei, respectând interesul superior al copilului.
2. Victimelor copii li se oferă asistență medicală și sprijin emoțional, psihosocial, psihologic și educațional adecvat vârstei, precum și orice alt tip de sprijin adecvat adaptat în special situațiilor de violență domestică.
3. În cazul în care este necesar să se ofere cazare provizorie, copiii sunt plasați cu prioritate împreună cu alți membri ai familiei, în special cu un părinte nonviolent, într-un spațiu de cazare permanent sau temporar, unde li se acordă servicii de sprijinire. Plasarea în adăposturi este o soluție de ultimă instanță.

Articolul 34

Siguranța copiilor

Statele membre instituie și mențin locuri sigure care să permită un contact sigur între un copil și un deținător al răspunderii părintești care este autor al infracțiunii de violență împotriva femeilor sau de violență domestică sau persoană suspectată de aceste fapte, în măsura în care deținătorul răspunderii părintești are drept de vizită. Statele membre asigură supravegherea de către profesioniști formați în acest sens, după caz, acționând în interesul superior al copilului.

Articolul 35

Sprijin specific pentru victime cu nevoi specifice și grupuri vulnerabile

1. Statele membre asigură acordarea de sprijin specific victimelor expuse unui risc sporit de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, cum ar fi femeile cu dizabilități, femeile care locuiesc în zonele rurale, femeile cu statut sau permis de ședere ca persoană aflată în întreținere, femeile migrante fără acte de identitate, femeile care solicită protecție internațională, femeile care fug din zone de conflict armat, femeile fără adăpost, femeile cu origine rasială sau etnică minoritară, femeile care lucrează în domeniul sexului, femeile aflate în custodie publică sau femeile în vârstă.

2. Serviciile de sprijinire prevăzute la articolele 27-32 dispun de capacități suficiente pentru a răspunde cerințelor victimelor cu dizabilități, în funcție de nevoile specifice ale acestora, inclusiv de capacitatea de a le oferi asistență personală.
3. Serviciile de sprijinire sunt puse la dispoziția resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, inclusiv la dispoziția solicitanților de protecție internațională, a persoanelor fără acte de identitate și a persoanelor luate în custodie publică ce fac obiectul procedurilor de returnare. Statele membre se asigură că victimele care solicită acest lucru pot fi ținute separat de persoanele de sex opus în centre de cazare a străinilor luați în custodie publică care fac obiectul procedurilor de returnare sau pot fi cazate separat în centre de primire a solicitanților de protecție internațională.
4. Statele membre se asigură că persoanele pot raporta personalului relevant cazurile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică săvârșite în centrele de primire și în centrele de cazare a străinilor luați în custodie publică și că sunt instituite protocoale care să permită tratarea adecvată și rapidă a acestor raportări în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 18, 19 și 20.

CAPITOLUL 5

PREVENIRE

Articolul 36

Măsuri preventive

1. Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a preveni violența împotriva femeilor și violența domestică.
2. Măsurile preventive includ campanii de sensibilizare, programe de cercetare și programe de educare, elaborate, după caz, în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile, cu partenerii sociali, cu comunitățile afectate și cu alte părți interesate.
3. Statele membre pun la dispoziția publicului larg informații cu privire la măsurile preventive, drepturile victimelor, accesul la justiție și la un avocat, precum și cu privire la măsurile de protecție și de sprijinire oferite.
4. Grupurile vulnerabile, inclusiv copiii, în funcție de vârstă și nivelul lor de maturitate, dar și persoanele cu dizabilități, fac obiectul unor măsuri specifice care țin seama de barierele lingvistice și de diferitele niveluri de alfabetizare și de abilități. Informațiile destinate copiilor sunt formulate într-un mod adaptat copiilor.
5. Măsurile preventive vizează în special combaterea stereotipurilor de gen dăunătoare, promovarea egalității între femei și bărbați, încurajarea tuturor persoanelor, inclusiv a bărbaților și a băieților, să acționeze ca modele pozitive pentru a sprijini schimbările de comportament necesare la nivelul întregii societăți, în conformitate cu obiectivele prezentei directive.
6. Măsurile preventive dezvoltă și/sau consolidează gradul de sensibilizare cu privire la practica dăunătoare a mutilării genitale feminine.

7. De asemenea, măsurile preventive abordează în mod specific violența cibernetică. În special, statele membre se asigură că măsurile educaționale includ dezvoltarea competențelor în materie de alfabetizare digitală, inclusiv implicarea critică în lumea digitală, pentru a permite utilizatorilor să identifice și să abordeze cazurile de violență cibernetică, să solicite sprijin și să prevină săvârșirea acestui act de violență. Statele membre promovează cooperarea multidisciplinară și cu părțile interesate, inclusiv cu furnizorii de servicii intermediare și cu autoritățile competente, pentru a elabora și pune în aplicare măsuri de combatere a violenței cibernetică.
8. Statele membre se asigură că hărțuirea sexuală la locul de muncă este abordată prin politicile naționale relevante. Aceste politici naționale identifică și stabilesc măsurile specifice menționate la alineatul (2) pentru sectoarele în care gradul de expunere a lucrătorilor este cel mai mare.

Articolul 37

Formarea și informarea profesioniștilor

1. Statele membre se asigură că profesioniștii care sunt susceptibili să intre în contact cu victimele, inclusiv autoritățile de aplicare a legii, personalul instanțelor, judecătorii și procurorii, avocații, furnizorii de servicii de sprijinire a victimelor și serviciile de justiție reparatorie, profesioniștii din domeniul sănătății, serviciile sociale, personalul din învățământ și alt personal relevant, beneficiază de cursuri de formare atât generale, cât și de specialitate și de informații specifice, până la un nivel adecvat din punctul de vedere al contactelor pe care le au cu victimele, pentru a le permite să identifice, să prevină și să abordeze cazurile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică și să trateze victimele într-un mod care să țină seama de trauma suferită, de dimensiunea de gen și de cazul în care victima este un copil.
2. Profesioniștii relevanți din domeniul sănătății, inclusiv medicii pediatri și moașele, beneficiază de formare specifică pentru a identifica și aborda consecințele fizice, psihologice și sexuale ale mutilării genitale feminine, într-un mod care să țină cont de dimensiunea culturală.
3. Persoanele cu funcții de supraveghere la locul de muncă, atât în sectorul public, cât și în cel privat, beneficiază de formare cu privire la modul în care pot recunoaște, preveni și aborda hărțuirea sexuală la locul de muncă, inclusiv cu privire la evaluările riscurilor privind securitatea și sănătatea în muncă, pentru a oferi sprijin victimelor afectate de aceste riscuri și pentru a interveni în mod adecvat. Aceste persoane și angajatorii primesc informații cu privire la efectele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice asupra muncii și cu privire la riscul de violență din partea unui terț.
4. Activitățile de formare menționate la alineatele (1) și (2) includ cursuri de formare privind cooperarea coordonată multiinstituțională pentru a permite gestionarea cuprinzătoare și adecvată a trimerilor în cazurile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică.
5. Fără a afecta libertatea și pluralismul mass-mediei, statele membre încurajează și sprijină inițierea de activități de formare desfășurate de organizații ale profesioniștilor din domeniul mass-media, de reprezentanți ai organismelor de autoreglementare din domeniul mass-media și ai sectorului sau de alte organizații independente relevante, pentru a combate reprezentările stereotipe ale femeilor și

bărbaților, imaginile sexiste ale femeilor și învinuirea victimelor în mass-media, cu scopul de a reduce riscul de violență împotriva femeilor sau de violență domestică.

6. Statele membre se asigură că autoritățile competente pentru a primi raportările din partea victimelor cu privire la infracțiuni sunt instruite în mod corespunzător pentru a facilita raportarea infracțiunilor și pentru a oferi asistență în acest sens.
7. Activitățile de formare menționate la alineatele (1) și (2) se desfășoară cu regularitate și au caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește violența cibernetică, și se bazează pe particularitățile violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Aceste activități de formare includ cursuri care vizează modul de identificare și de abordare a nevoilor specifice în materie de protecție și de sprijinire a victimelor care sunt expuse unui risc sporit de a se confrunta cu acte de violență ca urmare a discriminării lor pe criterii de sex în combinație cu alte criterii.
8. Măsurile prevăzute la alineatele (1)-(6) se pun în aplicare fără a afecta independența sistemului judiciar, autonomia profesiilor reglementate și diferențele de organizare a sistemului judiciar în cadrul Uniunii.

Articolul 38

Programe de intervenție

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura instituirea de programe de intervenție specifice și eficace, cu scopul de a preveni și a reduce la minimum riscul săvârșirii de infracțiuni de violență împotriva femeilor sau de violență domestică sau riscul de recidivă.
2. Se asigură accesul la programele de intervenție, inclusiv pentru persoanele care se tem că ar putea săvârși infracțiuni de violență împotriva femeilor sau de violență domestică.

CAPITOLUL 6

COORDONARE ȘI COOPERARE

Articolul 39

Politici coordonate și organismul de coordonare

1. Statele membre adoptă și pun în aplicare politici eficace, cuprinzătoare și coordonate la nivel național, care cuprind toate măsurile relevante de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de violență domestică.
2. Statele membre desemnează sau înființează un organism oficial responsabil de coordonarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea politicilor și a măsurilor de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență reglementate de prezenta directivă.
3. Acest organism coordonează colectarea datelor menționate la articolul 44 și analizează și diseminează rezultatele obținute.

4. Acesta este responsabil de coordonarea politicilor la nivel central, regional și local.

Articolul 40

Coordonarea și cooperarea multiinstituțională

1. Statele membre instituie mecanisme adecvate pentru a se asigura că autoritățile, agențiile și organismele relevante, inclusiv autoritățile locale și regionale, agențiile de aplicare a legii, sistemul judiciar, procurorii, furnizorii de servicii de sprijin, precum și organizațiile neguvernamentale, serviciile sociale, inclusiv autoritățile de protecție și asistență socială pentru copii, furnizorii de servicii educaționale și de îngrijire medicală și partenerii sociali, dar și alte organizații și entități relevante, cooperează și acționează în mod coordonat la nivel național, fără a se aduce atingere autonomiei acestora.
2. Aceste mecanisme se referă în special la evaluările individuale prevăzute la articolele 18 și 19, la asigurarea măsurilor de protecție și de sprijinire prevăzute la articolul 21 și la capitolul 4, la orientările pentru autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare prevăzute la articolul 23 și la cursurile de formare pentru profesioniști prevăzute la articolul 37.

Articolul 41

Cooperarea cu organizații neguvernamentale

Statele membre cooperează și se consultă cu organizațiile societății civile, inclusiv cu organizațiile neguvernamentale care se ocupă de victimele violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice, în special în ceea ce privește sprijinirea victimelor, inițiativele de elaborare a politicilor, campaniile de informare și de sensibilizare, programele de cercetare și de educare și cele de formare, precum și în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea impactului măsurilor de sprijinire și de protecție a victimelor.

Articolul 42

Cooperarea între furnizorii de servicii intermediare

Statele membre facilitează adoptarea de măsuri de autoreglementare de către furnizorii de servicii intermediare în legătură cu prezenta directivă, în special pentru a consolida mecanismele interne de abordare a materialelor online menționate la articolul 25 alineatul (1) și pentru a îmbunătăți formarea angajaților lor care se ocupă de prevenirea și de acordarea de asistență și sprijin victimelor infracțiunilor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 43

Cooperarea la nivelul Uniunii

Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a facilita cooperarea între statele membre în vederea îmbunătățirii punerii în aplicare a prezentei directive. Această cooperare vizează cel puțin:

- (a) schimbul de bune practici și consultarea reciprocă în cazuri individuale, inclusiv prin intermediul Eurojust și al Rețelei judiciare europene în materie penală;

- (b) schimbul de informații și de bune practici cu agențiile relevante ale Uniunii;
- (c) acordarea de asistență rețelelor Uniunii care lucrează în domenii cu relevanță directă asupra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

Articolul 44

Colectarea datelor și cercetarea

1. Statele membre dispun de un sistem pentru colectarea de date și elaborarea, publicarea și diseminarea de statistici privind violența împotriva femeilor sau violența domestică, inclusiv privind formele de violență menționate la articolele 5-10.
2. Statisticile includ următoarele date defalcate în funcție de sexul și vârsta victimei și ale autorului infracțiunii, de relația dintre victimă și autorul infracțiunii și de tipul infracțiunii:
 - (a) numărul victimelor care s-au confruntat cu acte de violență împotriva femeilor sau de violență domestică în ultimele 12 luni, în ultimii cinci ani și de-a lungul vieții;
 - (b) numărul anual de victime, de infracțiuni raportate, de persoane urmărite penal și condamnate pentru săvârșirea acestor forme de violență, obținut din surse administrative naționale.
3. Statele membre efectuează la fiecare cinci ani o anchetă în rândul populației, utilizând metodologia armonizată a Comisiei (Eurostat) pentru a colecta datele menționate la alineatul (2) litera (a), iar pe această bază, evaluează prevalența și tendințele tuturor formelor de violență reglementate de prezenta directivă.

Statele membre transmit aceste date Comisiei (Eurostat) cel târziu în termen de [trei ani de la intrarea în vigoare a directivei].
4. Pentru a asigura comparabilitatea datelor administrative în întreaga Uniune, statele membre colectează date administrative pe baza defalcărilor comune stabilite în cooperare cu Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și în conformitate cu metodologia elaborată de acest institut în temeiul alineatului (5). Statele membre transmit aceste date în fiecare an către Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați. Datele transmise nu conțin date cu caracter personal.
5. Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați sprijină statele membre în procesul de colectare a datelor menționat la alineatul (2) litera (b), inclusiv prin stabilirea unor standarde comune privind unitățile de numărare, normele de numărare, defalcările comune, formatele de raportare și încadrarea infracțiunilor.
6. Statele membre pun statisticile colectate la dispoziția publicului. Statisticile nu conțin date cu caracter personal.
7. Statele membre sprijină cercetarea privind cauzele, efectele, ratele de incidență și ratele de condamnare ale formelor de violență reglementate de prezenta directivă.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 45

Modificarea Directivei 2011/93/UE

La articolul 3 din Directiva 2011/93/UE, se adaugă următoarele alineate:

- „(7) Statele membre se asigură că următoarele fapte săvârșite cu intenție sunt pasibile de aplicarea unei pedepse maxime cu închisoarea de cel puțin 12 ani:
- (a) practicarea cu un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual a unui act de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală, cu orice parte a copului sau obiect;
 - (b) determinarea unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să practice cu o altă persoană un act de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală, cu orice parte a corpului sau obiect.
- (8) În cazul în care copilul a împlinit vârsta consimțământului sexual și nu își dă consimțământul pentru act, statele membre se asigură că fapta prevăzută la alineatul (7) este pasibilă de aplicarea unei pedepse maxime cu închisoarea de cel puțin 10 ani.
- (9) În sensul alineatului (8), statele membre se asigură că un act neconsensual este înțeles ca fiind un act care este practicat în lipsa consimțământului dat voluntar de copil sau cu privire la care copilul nu este în măsură să își exercite liberul arbitru din cauza manifestării circumstanțelor prevăzute la alineatul (5), inclusiv din cauza stării fizice sau psihice a copilului, de exemplu atunci când acesta este în stare de inconștiență, sub influența substanțelor intoxicante, în stare de somn, boală sau vătămare corporală.
- Consimțământul poate fi retras în orice moment pe parcursul actului. Lipsa consimțământului nu poate fi invalidată exclusiv prin tăcerea copilului, prin lipsa rezistenței verbale sau fizice sau prin comportamentul sexual din trecut.”

Articolul 46

Nivelul de protecție

Prezenta directivă stabilește norme minime. Statele membre pot introduce sau menține dispoziții care instituie standarde mai ridicate, inclusiv dispoziții care asigură un nivel mai ridicat de protecție și de sprijinire a victimelor.

Articolul 47

Raportare

1. Până cel târziu la *[șapte ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive]*, statele membre comunică Comisiei toate informațiile relevante privind aplicarea prezentei directive, necesare pentru întocmirea de către Comisie a unui raport privind aplicarea prezentei directive.

2. Pe baza informațiilor furnizate de statele membre în temeiul alineatului (1), Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive.

Articolul 48

Relația cu alte acte ale Uniunii

1. Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării următoarelor acte juridice:
 - (a) Directiva 2011/36/UE,
 - (b) Directiva 2011/93/UE,
 - (c) Directiva 2011/99/UE,
 - (d) Directiva 2012/29/UE,
 - (e) Regulamentul (UE) nr. 606/2013,
 - (f) [Regulamentul (UE) .../... privind o piață unică pentru serviciile digitale].
2. Măsurile specifice preventive, de protecție și de sprijinire a victimelor prevăzute în prezenta directivă se aplică în plus față de măsurile prevăzute în Directivele 2011/36/UE, 2011/93/UE și 2012/29/UE.

Articolul 49

Clauza de menținere a nivelului de protecție

Nicio dispoziție din prezenta directivă nu se interpretează ca reprezentând o reducere, o limitare sau o derogare de la oricare dintre drepturile sau garanțiile procedurale asigurate în dreptul oricărui stat membru și care prevăd un nivel mai ridicat de protecție. Statele membre nu reduc nivelul mai ridicat de protecție garantat la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 50

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la *[doi ani de la intrarea în vigoare]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 51

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 52

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Domeniul de politică: Justiție și afaceri interne

Activitate: Egalitate

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁵³

☒ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Propunerea de directivă va obliga toate statele membre să colecteze date administrative privind violența împotriva femeilor și violența domestică (numărul anual de femei care sunt victime ale violenței împotriva femeilor, numărul victimelor violenței domestice, numărul infracțiunilor raportate, numărul persoanelor urmărite penal și numărul persoanelor condamnate pentru toate formele de violență împotriva femeilor sau de violență domestică) pe baza defalcărilor comune în funcție de sexul și vârsta victimei și ale autorului infracțiunii, de relația dintre victimă și autorul infracțiunii, de tipul infracțiunii și de alte variabile relevante.

Se elaborează o metodologie comună pentru sarcina de colectare a datelor și se acordă sprijin din partea Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), care va colecta datele anual (a se vedea punctul 1.4.2). Sarcina de colectare a datelor administrative va extinde sfera activităților de colectare a datelor pe care EIGE le desfășoară deja în mod voluntar cu unele state membre (a se vedea punctul 1.5.2). Extinderea va permite UE să asigure comparabilitatea datelor naționale, să monitorizeze punerea în aplicare a directivei și să obțină informații statistice cuprinzătoare privind prevalența violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

În baza propunerii, Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) va avea misiunea:

1) să elaboreze defalcări comune și o metodologie comună în cooperare cu statele membre, pentru a asigura comparabilitatea datelor administrative în întreaga Uniune;

⁵³

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

2) să sprijine statele membre în procesul de colectare a datelor prin stabilirea de standarde comune privind unitățile de numărare, normele de numărare, defalcările comune, formatele de raportare și încadrarea infracțiunilor. Acest lucru poate include promovarea colaborării și schimburi de practici.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Se preconizează că propunerea va spori eficacitatea colectării de date administrative comparabile în întreaga Uniune cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor și de violență domestică.

Din 2012, EIGE sprijină statele membre în consolidarea procedurilor lor de colectare a datelor administrative și în elaborarea de statistici privind diferitele forme de violență împotriva femeilor. În urma analizei datelor disponibile în fiecare stat membru, s-a constatat că există provocări în ceea ce privește colectarea datelor, aceste provocări decurgând din contextul juridic, din practica instituțională și din limitările acute de ordin tehnic.

Nu există nicio metodă sistematică și standardizată de colectare a datelor privind actele de violență împotriva femeilor și de violență domestică care să se aplice în întreaga UE, în special în ceea ce privește tipurile de infracțiuni vizate și relația dintre victimă și autorul infracțiunii. Există discrepanțe majore de la un stat membru la altul în ceea ce privește metodele utilizate pentru colectarea datelor, calitatea datelor colectate, modul în care acestea sunt stocate, modul în care sunt partajate între autoritățile relevante (autoritățile de aplicare a legii, autoritățile judiciare, serviciile de sănătate și sociale etc.) și la nivel internațional și modul în care sunt puse la dispoziția publicului. Diferențele legate de practică și absența principiilor de înregistrare obligatorie împiedică înregistrarea metodică a datelor privind victimele și autorii infracțiunilor, în special în ceea ce privește sexul acestora și relația dintre aceștia. Prin urmare, datele disponibile sunt încă departe de a fi complete și comparabile, iar această situație subminează eforturile de analizare a tendințelor infracționale și de evaluare a eficacității măsurilor instituite.

Sporirea eficacității proceselor de colectare a datelor administrative comparabile are un potențial extraordinar de soluționare a lipsei actuale de dovezi privind prevalența violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. În prezent, din cauza lipsei datelor comparabile la nivelul UE, UE nu primește, în cadrul indicelui egalității de gen al EIGE (GEI), niciun punctaj în domeniul violenței. Prin urmare, violența împotriva femeilor, una dintre principalele forme de discriminare pe criterii de gen, este considerată doar un domeniu suplimentar în cadrul GEI. Colectarea de date administrative comparabile la nivelul UE poate permite o măsurare sistematică a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, precum și a impactului diferit al acestor acte de violență asupra vieții victimelor. Statele membre vor fi în măsură să conceapă măsuri pe deplin eficace de protecție și sprijinire a victimelor numai prin colectarea de date cantitative și calitative privind motivele, formele și efectele violenței împotriva femeilor. Prin urmare, asigurarea unei mai bune protecții a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței se află în centrul acestui demers, iar victimele vor fi principalii beneficiari ai acestei îmbunătățiri majore la nivelul UE.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii pentru monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

1. elaborarea/implementarea unei defalcări comune și a unei metodologii comune pentru a asigura comparabilitatea datelor administrative în întreaga Uniune, în cooperare cu statele membre;
2. stabilirea și implementarea unui instrument de colectare a datelor, însoțit de orientări emise de EIGE și aprobate de statele membre în deplină conformitate cu directiva;
3. elaborarea de orientări pentru armonizarea și standardizarea statisticilor privind criminalitatea în ceea ce privește violența împotriva femeilor și violența domestică, în cooperare cu părțile interesate relevante, cum ar fi Eurostat și Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC);
4. numărul statelor membre sprijinite în procesul de colectare a datelor prin stabilirea de standarde comune privind unitățile de numărare, normele de numărare, defalcările comune, formatele de raportare și încadrarea infracțiunilor;
5. numărul de state membre în măsură să raporteze anual date cu privire la toate formele de violență incluse în directivă (disponibilitatea datelor);
6. numărul de state membre în măsură să raporteze anual date în deplină conformitate cu cerințele de furnizare a datelor prevăzute în directivă, anual (comparabilitatea datelor);
7. numărul de state membre care respectă standardele Uniunii Europene privind raportarea anuală a metadatelor statistice;
8. numărul de vizite pe portalul de date.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Principalele acțiuni care trebuie întreprinse în urma intrării în vigoare a propunerii sunt următoarele:

- stabilirea capacităților în cadrul EIGE (asigurarea resurselor umane și financiare), în 2025/2026⁵⁴;
- instituirea sistemului de coordonare pentru colectarea datelor la nivelul UE (EIGE în calitate de organism de coordonare, rețea de cercetători și furnizori de date la nivel de stat membru), în 2025-2026;
- colectarea cerințelor și inițierea procedurilor de achiziții publice de către EIGE, în 2025/2026;
- convenirea asupra procedurilor standard de operare (SOP) pentru gestionarea datelor, inclusiv pentru colectarea datelor, introducerea și validarea datelor, sprijin pentru standardizarea datelor administrative privind violența împotriva femeilor, în 2025-2026;
- conceperea instrumentului de colectare a datelor, testarea și găzduirea acestuia pe o platformă online creată și gestionată de EIGE, în 2026;

⁵⁴

Anul prezumat al intrării în vigoare a obligațiilor. În funcție de anul exact, ar putea fi necesară adaptarea informațiilor menționate în fișa financiară legislativă pentru anii următori.

- caracter operațional al platformei web pentru transmiterea datelor, cu transfer securizat de date, în 2027;
- întreținerea și depanarea platformei web, începând din 2027;
- publicarea și diseminarea periodică, cu începere din 2027, a statisticilor colectate prin intermediul bazei de date a EIGE privind statisticile de gen.

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Obligația de colectare a datelor administrative este singura modalitate prin care se poate realiza colectarea de date administrative în întreaga UE, într-un mod standardizat. Întrucât statele membre aplică în prezent metodologii diferite pentru colectarea de date administrative în acest domeniu de politică, disponibilitatea datelor comparabile la nivel european rămâne limitată.

Implicarea EIGE reprezintă cea mai viabilă modalitate de structurare a procesului de colectare a datelor, întrucât această misiune se bazează pe activitățile desfășurate deja de EIGE în mod voluntar împreună cu un număr limitat de state membre și cu privire la un număr limitat de date. Această implicare extinde misiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1922/2006 privind înființarea EIGE, conform căreia EIGE „colectează, analizează și difuzează informații relevante obiective, comparabile și fiabile privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, inclusiv rezultatele cercetărilor și celor mai bune practici comunicate acestuia de către statele membre” și „elaborează metode pentru ameliorarea obiectivității, comparabilității și fiabilității datelor la nivel european, prin stabilirea unor criterii care vor îmbunătăți coerența informațiilor și ținere seama de aspectele referitoare la egalitatea între femei și bărbați atunci când colectează date”. Prin această implicare, colectarea datelor existente va deveni obligatorie și se va realiza periodic, iar domeniul de aplicare al activității de colectare va fi extins, pentru a cuprinde toate statele membre.

Misiunea extinsă urmează să fie pe deplin aliniată la normele și politicile Eurostat: îmbunătățirea sistemelor de colectare a datelor administrative respectă strategia Uniunii Europene privind modernizarea statisticilor sociale, și anume prin reproiectarea unei metode de producție conform căreia statisticile sunt obținute ca elemente ale unui model integrat.

Colectarea datelor este esențială pentru monitorizarea punerii în aplicare a viitoarei directive, monitorizarea urmând să aibă loc la intervale regulate după intrarea în vigoare a directivei. Părțile interesate care activează în domeniul colectării datelor (Consiliul Europei, FRA și Parlamentul European) solicită cu fermitate Comisiei să permită, în acest mod, crearea unor date mai fiabile pe această temă.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Chiar dacă impactul asupra sistemelor naționale de înregistrare a datelor a fost limitat până în prezent, activitatea desfășurată de EIGE în mod voluntar începând din 2017 împreună cu unele statele membre a adus unele îmbunătățiri considerabile. În special, activitatea lor cu privire la evaluarea capacității statistice a statelor membre de a

furniza date privind trei forme majore de violență împotriva femeilor (violența partenerului intim, violul și feminicidul) a contribuit la:

- creșterea gradului de sensibilizare cu privire la importanța colectării și a analizării datelor în legătură cu aceste forme de violență;
- îmbunătățirea colectării datelor și a analizelor referitoare la aceste date în unele state membre (DE, EL);
- dezvoltarea de noi baze de date dedicate colectării de date specifice privind violența domestică și integrarea diferitelor sisteme (colectarea de date administrative de la procurori, sistemul judiciar, poliție) care oferă în prezent o imagine fragmentată. Acest lucru a condus la instituirea unor sisteme integrate în unele state membre (PT, EL).

Activitățile desfășurate în prezent în mod voluntar au evidențiat, de asemenea, următoarele nevoi și domenii-cheie unde sunt necesare îmbunătățiri:

- necesitatea de a face schimb de bune practici și de a discuta cu furnizorii naționali de date, cu scopul de a îmbunătăți sistemele lor de colectare a datelor;
- necesitatea de a lucra în parteneriat cu alte agenții, cum ar fi Eurostat, Consiliul Europei (GREVIO), UNODC, cu scopul de a alinia cerințele în materie de colectare a datelor;
- importanța existenței unor definiții și concepte clare, neafectate de prejudecăți de gen, pentru a scoate la lumină acest tip de violență care rămâne invizibilă, neraportată și neînregistrată în mod corespunzător;
- necesitatea consolidării capacităților și a formării furnizorilor naționali de date;
- importanța colectării datelor pentru a evalua cu precizie riscurile de victimizare repetată și pentru a elabora măsuri preventive mai bune.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Colectarea datelor administrative privind violența împotriva femeilor și violența domestică este o parte esențială a instituirii unui spațiu de libertate, securitate și justiție și o componentă-cheie a Strategiei privind egalitatea de gen 2020-2025. Aceasta permite monitorizarea la nivelul Uniunii a prevalenței actelor infracționale care constituie violență împotriva femeilor sau violență domestică. Colectarea generează noi cunoștințe cu privire la gravitatea problemei și ar permite monitorizarea tendințelor și conturarea politicilor pentru adoptarea unor măsuri eficace împotriva acestei violențe.

Acest obiectiv este precizat în mod explicit în Strategia europeană privind egalitatea de gen, în Strategia UE privind drepturile copilului (2021-2024), în Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025), în Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025, în Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030 și în Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale. Prin Planul de acțiune pentru egalitatea de gen III, combaterea violenței pe criterii de gen devine, de asemenea, una dintre prioritățile acțiunii externe a UE. Prezenta propunere este inclusă în programul de lucru al Comisiei pentru 2021 și ocupă un loc important atât în orientările în materie de politică, cât și în discursurile președintei Comisiei Europene din 2021 și 2022 privind starea Uniunii.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Costurile cu privire la dezvoltarea unui cadru comun pentru colectarea datelor administrative ar trebui să fie suportate din bugetul Uniunii și să fie reflectate în bugetul agenției în cauză, și anume EIGE. În domeniul de aplicare al acestei propuneri, creșterea contribuției UE la EIGE va fi finanțată prin programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” (CERV) pentru perioada 2025-2027. Începând din 2028 (a se vedea punctul 1.6), aceste costuri vor deveni parte integrantă a contribuției UE la EIGE, care va fi adoptată de autoritatea bugetară prin procedura bugetară anuală.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

- ☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA;
- ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată;

☒ **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2025/26 până în 2027;
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁵⁵

☐ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

- ☐ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din cadrul delegațiilor Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☒ organismelor menționate la articolele 70 și 71;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru cărora li se încredințează punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

⁵⁵

Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Monitorizarea și evaluarea dezvoltării și a funcționării procesului de colectare a datelor sunt esențiale și vor fi aplicate urmând principiile prezentate în abordarea comună privind agențiile descentralizate.

EIGE trebuie să transmită anual Comisiei, Parlamentului European și Consiliului un document unic de programare care să conțină programele de lucru multianuale și anuale și programarea resurselor. Documentul unic de programare stabilește obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță pentru monitorizarea realizării obiectivelor și a rezultatelor.

După începerea colectării datelor administrative, EIGE va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport în care va explica modul în care au fost atinse obiectivele, în special cele legate de planificare și de costuri.

La doi ani de la începerea operațiunilor de colectare și apoi anual, EIGE va prezenta Comisiei un raport privind funcționarea din punct de vedere tehnic a activităților de colectare a datelor.

Această activitate va fi evaluată periodic în contextul evaluărilor ulterioare ale EIGE, care se desfășoară în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1922/2006.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Având în vedere faptul că propunerea are un impact asupra contribuției anuale a UE la EIGE, bugetul UE va fi executat prin gestiune indirectă.

În temeiul principiului bunei gestiuni financiare, bugetul agenției se execută pe baza unui control intern eficace și eficient.

În ceea ce privește controalele *ex post*, agenția face obiectul:

- auditului intern efectuat de Serviciul de Audit Intern al Comisiei;
- rapoartelor anuale ale Curții de Conturi Europene, care furnizează o declarație de asigurare cu privire la fiabilitatea conturilor anuale și la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente;
- descărcării anuale de gestiune acordate de Parlamentul European;
- unor posibile investigații efectuate de OLAF pentru a se asigura în special faptul că resursele alocate agențiilor sunt utilizate în mod corespunzător;
- unui nivel suplimentar de control și răspundere din partea Ombudsmanului European.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

În această etapă, nu au fost identificate riscuri specifice.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate este prezentat de Comisie. Conform raportului anual de activitate pe 2020 al DG JUST, acest raport a fost de 0,74 % în cazul entităților cărora le-a fost încredințată gestiunea indirectă și al agențiilor descentralizate, printre care se numără și EIGE.

Curtea de Conturi Europeană (CCE) a confirmat legalitatea și regularitatea tranzacțiilor și fiabilitatea conturilor anuale ale EIGE pentru 2020, ceea ce implică o rată de eroare mai mică de 2 %. Nu există indicii conform cărora rata de eroare va crește în următorii ani. Fiabilitatea conturilor pentru 2020 este confirmată, de asemenea, în urma verificării efectuate de un auditor extern independent.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

A se preciza măsurile preventive și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din Strategia antifraudă.

Măsurile privind combaterea fraudei și a neregulilor sunt prezentate, printre altele, în strategia antifraudă a EIGE pentru perioada 2021-2023. EIGE participă la activitățile de prevenire a fraudei desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă și are obligația de a informa fără întârziere Comisia cu privire la presupusele cazuri de fraudă și la alte nereguli financiare.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif. ⁵⁶	din partea țărilor AELS ⁵⁷	din partea țărilor candidate ⁵⁸	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
Rubrica 2	07.100500 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați	Dif.	NU	NU	NU	NU
Rubrica 2	07.0603 - Daphne	Dif.	NU	Da	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁵⁶ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁵⁷ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁸ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	Rubrica 2: Coeziune, reziliență și valori
---	-------	---

Organism: EIGE			Anul N ⁵⁹	Anul N+1	Anul N+2		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
Titlul 1: Cheltuieli cu personalul ⁶⁰	Angajamente	(1)	0,200	0,200	0,200			0,600
	Plăți	(2)	0,200	0,200	0,200			0,600
Titlul 2: Cheltuieli de funcționare și cheltuieli cu infrastructura	Angajamente	(1a)	0,050	0,250	0,050			0,350
	Plăți	(2a)	0,050	0,250	0,050			0,350
Titlul 3: Cheltuieli operaționale	Angajamente	(3a)	0,500⁶¹	0,500⁶²	0,500⁶³			1,500

⁵⁹ Se prezumă că activitatea va începe în 2025/2026 (în funcție de data intrării în vigoare a directivei) și nu există dată de încheiere.

Estimarea pentru anii următori este aceeași, ținând cont de coeficientul de corecție și de creșterea salariilor pentru titlul 1 și de inflație pentru titlurile 2 și 3.

⁶⁰ Cheltuieli cu personalul astfel cum au fost calculate de agenție (și anume costuri reale preconizate/costul mediu nestandard).

⁶¹ Estimare bazată pe proiecte similare; în funcție de prețurile pieței.

⁶² Estimare bazată pe proiecte similare; în funcție de prețurile pieței.

⁶³ Estimare bazată pe proiecte similare; în funcție de prețurile pieței.

	Plăți	(3b)	0,500	0,500	0,500			1,500
TOTAL credite pentru EIGE	Angajamente	=1+1a +3a	0,750	0,950	0,750			2,450
	Plăți	=2+2a +3b	0,750	0,950	0,750			2,450

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
DG: <.....>								
• Resurse umane								
• Alte cheltuieli administrative								
TOTAL DG <....>	Credite							

TOTAL credite pentru RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)								
---	--------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ⁶⁴	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente								
	Plăți								

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor EIGE

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ⁶⁵	Co stu ri me dii	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costu ri	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Total nr.	Total costuri
OBIECTIV SPECIFIC nr. 1 ⁶⁶ Elaborarea de defalcări și a unei metodologii în cooperare cu statele membre, pentru a asigura comparabilitatea datelor administrative în întreaga Uniune Europeană																		

⁶⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

⁶⁵ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de exemplu: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).

⁶⁶ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”.

- Realizare	Dezvoltarea instrumentului pentru defalcarea datelor			0,071		0,071		0,071									
- Realizare	Elaborarea metodologiei pentru comparabilitatea datelor			0,071		0,071		0,071									
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				0,142		0,142		0,142									
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 2 Srijinirea statele membre în procesul de colectare a datelor prin stabilirea de standarde comune privind unitățile de numărare, normele de numărare, defalcările comune, formatele de raportare și încadrarea infracțiunilor																	
- Realizare	Format de raportare integrat în platformă și pus în aplicare de statele membre			0,071		0,071		0,071									
	Proceduri de operare adoptate de toate statele membre ale UE			0,071		0,071		0,071									
	Date relevante primite în condiții de siguranță de la statele membre la EIGE			0,071		0,071		0,071									

	Date transferate într-un mod structurat, semiautomat			0,071		0,071		0,071										
	Data puse la dispoziția publicului pe internet, asigurând conformitatea cu PCPD			0,074		0,074		0,074										
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2				0,358		0,358		0,358										
TOTAL COSTURI				0,500		0,500		0,500										

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale EIGE

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:
- milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁶⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	-------

—

Agenți temporari (grade AD) ⁶⁸	0,070	0,070	0,070					
Agenți temporari (grade AST)								
Agenți contractuali ⁶⁹	0,130	0,130	0,130					
Experți naționali detașați								

—

TOTAL								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

—

- Cerințe privind personalul (ENI):

	Anul N ⁷⁰	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	-------

—

Agenți temporari (grade AD)	1	1	1					
Agenți temporari (grade AST)								

⁶⁷ Se prezumă că activitatea va începe în 2025/2026 (în funcție de data intrării în vigoare a directivei) și nu există dată de încheiere.

⁶⁸ Cheltuieli cu personalul astfel cum au fost calculate de agenție (și anume costuri reale preconizate/costul mediu nestandard).

⁶⁹ Cheltuieli cu personalul astfel cum au fost calculate de agenție (și anume costuri reale preconizate/costul mediu nestandard).

⁷⁰ Se prezumă că activitatea va începe în 2025/2026 (în funcție de data intrării în vigoare a directivei) și nu există dată de încheiere.

Agenți contractuali	2	2	2					
Experți naționali detașați								

—

TOTAL								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări exprimate în echivalent normă întreagă

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (La sediu și în reprezentanțele Comisiei)							
20 01 02 03 (în delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) ⁷¹							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx yy zz ⁷²	– la sediu						
	– în delegații						
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

⁷¹ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁷² Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- ☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☒ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

Propunerea necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual. Sursa pentru realocare este programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” (CERV) – componenta Daphne (07.0603) pentru a majora linia bugetară a EIGE (07.1005) pentru perioada 2025-2027.

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau revizuirea cadrului financiar multianual⁷³.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁷⁴	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁷³ A se vedea articolele 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2093/2020 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027.

⁷⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - ☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁷⁵						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

--

⁷⁵

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.